



Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2016/1103 на Съвета от 24 юни 2016 година за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи 1
- ★ Регламент (ЕС) 2016/1104 на Съвета от 24 юни 2016 година за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства 30
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1105 на Комисията от 7 юли 2016 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 57

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2016/1106 на Комисията от 7 юли 2016 година за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на превозни средства ⁽¹⁾ 59

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ОВППС) 2016/1107 на Съвета от 7 юли 2016 година за изменение на Съвместно действие 2005/889/ОВППС за създаване на мисия на Европейския съюз за подпомагане на контролно-пропускателен пункт Рафа (EU BAM Rafah) 64
- ★ Решение (ОВППС) 2016/1108 на Съвета от 7 юли 2016 година за изменение на Решение 2013/354/ОВППС относно полицейската мисия на Европейския съюз за палестинските територии (EUROPOL COPPS) 65

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

- ★ Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1109 на Комисията от 6 юли 2016 година по искане на Италия за дерогация в съответствие с член 9, параграф 4 от Директива 98/41/ЕО на Съвета относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите членки от Общността (нотифицирано под номер C(2016) 4137) 66

ПРЕПОРЪКИ

- ★ Препоръка (ЕС) 2016/1110 на Комисията от 28 юни 2016 година относно наблюдението на никел във фуражите ⁽¹⁾ 68
- ★ Препоръка (ЕС) 2016/1111 на Комисията от 6 юли 2016 година относно наблюдението на никел в храните ⁽¹⁾ 70

Поправки

- ★ Поправка на Делегиран регламент (ЕС) 2016/592 на Комисията от 1 март 2016 година за допълване на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти относно задължението за клиринг (ОВ L 103, 19.4.2016 г.) 72

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1103 НА СЪВЕТА

от 24 юни 2016 година

за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 от него,

като взе предвид Решение (ЕС) 2016/954 на Съвета от 9 юни 2016 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решенията относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства ⁽¹⁾,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел поддържането и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Съгласно разпоредбите на член 81, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) тези мерки може да включват мерки, които целят да осигурят съвместимост на правилата, приложими в държавите членки по отношение на стълкновението на закони и на юрисдикции.
- (3) На своята среща в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет потвърди принципа на взаимно признаване на съдебни и други решения на органите на съдебната власт като крайъгълен камък в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на този принцип.
- (4) На 30 ноември 2000 г. беше приета обща програма на Комисията и Съвета, съдържаща мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела ⁽³⁾. В тази програма мерките, свързани с хармонизирането на стълкновителни норми, се определят като мерки, улесняващи взаимното признаване на решения, и се предвижда създаването на инструмент по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

⁽¹⁾ OВ L 159, 16.6.2016 г., стр. 16.

⁽²⁾ Становище от 23 юни 2016 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ OВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.

- (5) На заседанието си от 4 и 5 ноември 2004 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова програма, озаглавена „Хагска програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“⁽¹⁾. В нея Съветът прикани Комисията да представи Зелена книга относно уреждането на стълкновението на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно съдебната компетентност и взаимното признаване. В програмата се подчертава и необходимостта да бъде приет инструмент в тази област.
- (6) На 17 юли 2006 г. Комисията прие Зелена книга относно уреждането на стълкновения на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно въпроса за съдебната компетентност и взаимното признаване. С тази Зелена книга се откриха широки консултации, обхващащи всички аспекти на трудностите, пред които са изправени двойките в Европа при прекратяване на имуществената общност, както и наличните правни средства за защита.
- (7) На заседанието си от 10 и 11 декември 2009 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова многогодишна програма, озаглавена „Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“⁽²⁾. В нея Европейският съвет посочва, че взаимното признаване следва да включи и области, които, макар все още необхванати от този принцип, са от основно значение за всекидневния живот, например права върху съпругеската имуществена общност, като се вземат под внимание правните системи на държавите членки, в това число общественият ред (*ordre public*) и националните традиции в тази област.
- (8) В своя „Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.: премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“, приет на 27 октомври 2010 г., Комисията обяви, че ще приеме предложение за законодателен акт, с който да бъдат премахнати пречките пред свободното движение на хора, и по-специално трудностите, които срещат двойките при управление на имуществото си или при неговата делба.
- (9) На 16 март 2011 г. Комисията прие предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства.
- (10) На заседанието си на 3 декември 2015 г. Съветът стигна до заключението, че не може да бъде постигнато единодушието, необходимо за приемането на предложенията за регламенти относно имуществения режим между съпрузи и имуществените последици на регистрираните партньорства и че следователно целите на сътрудничеството в тази област не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло.
- (11) От декември 2015 г. до февруари 2016 г. Белгия, България, Чешката република, Германия, Гърция, Испания, Франция, Хърватия, Италия, Люксембург, Малта, Нидерландия, Австрия, Португалия, Словения, Финландия и Швеция отправиха искане към Комисията, в което посочват, че желаят да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на имуществения режим на международните двойки, и по-конкретно по отношение на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и по отношение на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, и приканиха Комисията да представи на Съвета предложение в тази насока. С писмо до Комисията от 18 март 2016 г. Кипър посочи желанието си да участва в установяването на засилено сътрудничество; Кипър потвърди това желание по време на работата на Съвета.
- (12) На 9 юни 2016 г. Съветът прие Решение (ЕС) 2016/954 за разрешаване на това засилено сътрудничество.
- (13) Съгласно член 328, параграф 1 от ДФЕС, при установяване на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави членки, при условие че се зачитат евентуалните условия за участие, определени в решението за разрешаването му. То е отворено за тях във всеки друг момент, при условие че се зачитат както посочените условия, така и вече приетите в тази насока актове. Комисията и държавите членки, участващи в засилено сътрудничество, следва да се стремят да насърчават участието в него на възможно най-голям брой държави членки. Настоящият регламент следва да е задължителен в своята цялост и да се прилага пряко само в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, по силата на Решение (ЕС) 2016/954 или по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

- (14) В съответствие с член 81 от ДФЕС настоящият регламент следва да се прилага в контекста на имуществения режим между съпрузи с трансгранични последици.
- (15) За да се осигури правната сигурност на брачните двойки по отношение на имуществото им и да им се предостави известна предвидимост, всички правила, отнасящи се до имуществения режим между съпрузи, следва да се обединят в един инструмент.
- (16) За да бъдат постигнати тези цели, настоящият регламент следва да обедини разпоредбите относно компетентността, приложимото право, признаването или, според случая, приемането, изпълняемостта и изпълнението на съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби.
- (17) Настоящият регламент не дава определение на понятието „брак“, което е установено в националното право на държавите членки.
- (18) В обхвата на настоящия регламент следва да попаднат всички гражданскоправни аспекти на имуществения режим между съпрузи — както ежедневно управление на имуществото, така и прекратяването на режима, по-специално в резултат на раздялата на брачната двойка или смъртта на единия от съпрузите. За целите на настоящия регламент понятието „имуществен режим между съпрузи“ следва да се тълкува самостоятелно и следва да обхваща не само правилата, от които съпрузите не могат да дерогират, но и всички други незапълнителни правила, които съпрузите могат да договорят в съответствие с приложимото право, както и всички основни правила съгласно приложимото право. То включва не само имуществените договорености, предвидени специално и изключително от някои национални правни системи при брак, но и всякакви имуществени отношения между съпрузите и в отношенията им с трети лица, които произтичат пряко от брачното правоотношение или от неговото прекратяване.
- (19) От съображения за яснота редица въпроси, които биха могли да се разглеждат като свързани с имуществения режим между съпрузи, следва да бъдат изрично изключени от обхвата на настоящия регламент.
- (20) Поради това настоящият регламент не следва да се прилага за въпроси, свързани с общата дееспособност на съпрузите; това изключение обаче не следва да обхваща конкретни правомощия и права на единия или на двамата съпрузи по отношение на дадено имущество, между самите тях или спрямо трети лица, тъй като тези правомощия и права следва да попаднат в обхвата на настоящия регламент.
- (21) Настоящият регламент не следва да се прилага спрямо други преюдициални въпроси като съществуването, действителността или признаването на брак, които продължават да се уреждат от националното право на държавите членки, включително от нормите на тяхното международно частно право.
- (22) Задълженията за издръжка между съпрузи, които са уредени от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета ⁽¹⁾, както и въпросите, свързани с наследяването на починал партньор, тъй като са обхванати от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент.
- (23) Въпросите относно права на прехвърляне или на корекции между съпрузи на право на пенсия или на пенсия за инвалидност, независимо от естеството им, придобити по време на брака и които не са били източник на доход от пенсия по време на брака, следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент, като се отчитат специфичните системи, съществуващи в държавите членки. Това изключение обаче следва да се тълкува тясно. Следователно настоящият регламент следва да урежда по-конкретно въпроса за класифицирането на пенсионните активи, сумите, които вече са били изплатени на единия съпруг по време на брака и евентуалната компенсация, която би била предоставена в случай на пенсия, придобита с общи активи.
- (24) Настоящият регламент следва да даде възможност за възникване или прехвърляне на право върху недвижима или движима собственост в резултат от имуществен режим между съпрузи, съгласно приложимото към имуществения режим между съпрузи право. В него обаче не следва да се засяга ограничаваният брой („*numerus clausus*“) вешни права, съществуващи в националното право на някои държави членки. Дадена държава членка не следва да е задължена да признае вешно право, свързано с имущество, намиращо се на нейна територия, ако въпросното вешно право е непознато в правната система на тази държава членка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107).

- (25) Въпреки това, за да могат съпрузите да се възползват в друга държава членка от правата си, които са възникнали или са им прехвърлени в резултат от имуществения режим между съпрузи, в настоящия регламент следва да се предвиди адаптирането на непознато вещно право към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на другата държава членка. При такова адаптиране следва да се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици. С цел определяне на възможно най-близкото равностойно национално право може да се потърси връзка с органите или компетентните лица на държавата, чието право е било приложимо към имуществения режим между съпрузи, за да се получи допълнителна информация за естеството и последиците от това право. За тази цел биха могли да се използват съществуващите мрежи за съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, както и всички останали налични средства за улесняване на разбирането на правото на друга държава.
- (26) Адаптирането на непознати вещни права, което е изрично предвидено в настоящия регламент, не следва да изключва други форми на адаптиране в контекста на прилагането на настоящия регламент.
- (27) Изискванията за вписване в регистър на право върху недвижима или движима собственост следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо правото на държавата членка, в която се води регистърът (за недвижимата собственост това е *lex rei sitae*), следва да определя правните условия и начина на извършване на вписването, както и органите, например поземлени регистри или нотариуси, които отговарят за извършване на проверка на това дали са изпълнени всички изисквания и дали представената или изготвената документация е достатъчна или съдържа необходимата информация. По-специално тези органи могат да проверяват дали правото на съпруг по отношение на имущество, посочено в представения за вписване документ, е право, вписано като такова в регистъра или доказано по друг начин в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът. За да се избегне дублирането на документи, органите по вписването следва да приемат онези документи, изготвени от компетентните органи в друга държава членка, чието разпространение е предвидено в настоящия регламент. Това не следва да изключва възможността органите, участващи във вписването, да поискат от лицето, което подава заявление за вписване, да представи такава допълнителна информация или такива допълнителни документи, каквито се изискват съгласно правото на държавата членка, в която се води регистърът, например информация или документи, свързани с изплащане на приход. Компетентният орган може да посочи на лицето, което подава заявление за вписване, как може да се предоставят липсващата информация или документи.
- (28) Последиците от вписването на дадено право в регистър следва също да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо именно правото на държавата членка, в която се води регистърът, следва да определя дали вписването има например декларативно или конститутивно действие. По този начин, когато например придобиването на право върху недвижима собственост изисква вписването в регистър в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът, с цел да се гарантира действието *erga omnes* на регистрите или да се осигури защита на правните сделки, моментът на придобиването следва да се определя от правото на тази държава членка.
- (29) Настоящият регламент следва да зачита различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, които се прилагат в държавите членки. Поради това, за целите на настоящия регламент, понятието „съд“ следва да бъде разширено, така че да обхваща не само съдилищата в тесния смисъл на думата, които упражняват съдебни функции, но например и нотариусите в някои държави членки, които в определени области, свързани с имуществения режим между съпрузи, упражняват съдебни функции като съдилища, както и нотариусите и правните специалисти, които в някои държави членки упражняват съдебни функции по даден вид имуществен режим между съпрузи чрез делегиране на правомощия от съда. Всички съдилища, съгласно определеното в настоящия регламент, следва да бъдат обвързани от правилата относно компетентността, изложени в настоящия регламент. От друга страна, понятието „съд“ не следва да обхваща извънсъдебните органи на държавите членки, които по силата на националното право са оправомощени да се занимават с въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, като нотариусите, които в повечето държави членки, както е обичайният случай, не упражняват съдебни функции.
- (30) С настоящия регламент следва да се даде възможност на всички нотариуси, които имат компетентност в областта на имуществения режим между съпрузи в държавите членки, да упражняват тази компетентност. Дали нотариусите в дадена държава членка са обвързани от правилата относно компетентността, предвидени в настоящия регламент, следва да зависи от това дали те попадат в рамките на определеното за „съд“ за целите на настоящия регламент.
- (31) Актовете, издавани от нотариуси в областта на имуществения режим между съпрузи в държавите членки, следва да се разпространяват в съответствие с настоящия регламент. Когато нотариусите упражняват съдебни функции, те следва да са обвързани от правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент, а решенията, които вземат, следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент за признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения. Когато нотариусите не упражняват съдебни функции, те следва да не са обвързани от правилата относно компетентността, а издаваните от тях автентични актове следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент относно автентичните актове.

- (32) За да се вземе предвид нарастващата мобилност на брачните двойки и да се насърчи доброто правораздаване, правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент следва да дадат на гражданите възможност техните различни, свързани помежду си процедури, да се разглеждат от съдилищата в една и съща държава членка. За тази цел настоящият регламент следва да се стреми да концентрира компетентността в областта на имуществения режим между съпрузи в държавата членка, чиито съдилища са сезирани да се произнесат относно наследяването на съпруг в съответствие с Регламент (ЕС) № 650/2012 или развода, законната раздяла или унищожаването на брака съгласно Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета ⁽¹⁾.
- (33) Настоящият регламент следва да предвижда, че когато производство относно наследяване на съпруг е висящо пред съд на държава членка, сезиран по силата на Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава следва да бъдат компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, възникващи във връзка с този наследствен казус.
- (34) По същия начин въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, които възникват във връзка с висящи производства пред съд на държава членка, сезиран с производство по развод, законна раздяла или унищожаване на брака по силата на Регламент (ЕО) № 2201/2003, следва да се разглеждат от съдилищата на тази държава членка, освен ако компетентността на съда да се произнесе по развода, законната раздяла или унищожаването на брака може да има само специфични основания. В такива случаи концентрирането на компетентност не следва да се разрешава без споразумение между съпрузите.
- (35) Когато въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, не са свързани с висящи производства пред съд на държава членка относно наследяване на съпруг или развод, законна раздяла или унищожаване на брака, настоящият регламент следва да предвиди йерархично подредени критерии за привръзка за целите на определянето на компетентност, като се започне с обичайното пребиваване на съпрузите към момента на сезирането на съда. Тези критерии за привръзка се определят с оглед на нарастващата мобилност на гражданите, както и за да се гарантира наличието на действителни привързващи фактори между съпрузите и държавата членка, в която се упражнява компетентността.
- (36) За да се повиши правната сигурност, предвидимостта и автономността на страните, настоящият регламент следва, при определени обстоятелства, да дава на страните възможност да сключат споразумение за избор на съд в полза на съдилищата на държавата членка на приложимото право или на съдилищата на държавата членка на сключване на брака.
- (37) За целите на настоящия регламент и за да се обхванат всички възможни случаи, държавата членка на сключване на брака следва да бъде държавата членка, пред чиито органи е сключен бракът.
- (38) Съдилищата на държава членка могат да приемат, че съгласно тяхното международно частно право въпросният брак не може да бъде признат за целите на производството относно имуществения режим между съпрузи. В такъв случай по изключение може да е необходимо съдът да се откаже от компетентност съгласно настоящия регламент. Съдилищата действат бързо и заинтересованата страна следва да разполага с възможността да отнесе въпроса до всяка друга държава членка, по отношение на която е налице привръзка за предоставяне на компетентност, независимо от реда на основанията за компетентност, като същевременно се зачита автономността на страните. Всеки съд, сезиран след отказ от компетентност, с изключение на съдилищата на държавата на сключване на брака, може също по изключение да трябва да се откаже от компетентност при същите условия. При комбинирането от различните правила за компетентност следва обаче да се гарантира, че страните разполагат с всички възможности да сезират съдилищата на държава членка, която ще приеме компетентността за целите на привеждане в действие на имуществения режим между съпрузи на страните.
- (39) Настоящият регламент не следва да възпрепятства страните да уредят извънсъдебно, по взаимно съгласие, въпросите около имуществения режим между съпрузи, например пред нотариус, в държава членка по техен избор, когато това е възможно съгласно правото на тази държава членка. Такава следва да бъде практиката дори ако приложимото към имуществения режим между съпрузи право не е правото на тази държава членка.
- (40) За да се гарантира, че съдилищата на всички държави членки могат, като изхождат от еднакви основания, да упражняват компетентност във връзка с имуществения режим между съпрузи, в настоящия регламент следва да се изброят изчерпателно основанията, на които може да се упражнява такава субсидиарна компетентност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

- (41) За да се преодолеят по-специално случаите на отказ от правосъдие, в настоящия регламент следва да се предвиди *forum necessitatis*, който да позволява на съд в държава членка, в изключителни случаи, да се произнася по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, който има тясна връзка с трета държава. Може да се счита, че е налице такъв изключителен случай, когато е невъзможно дадено производство да се проведе в съответната трета държава, например поради гражданска война, или когато разумно не би могло да се очаква от съпруг да започне или проведе производство в тази държава. Компетентност, основана на *forum necessitatis*, би могла обаче да се упражнява само ако казусът има достатъчна връзка с държавата членка на сезирания съд.
- (42) В интерес на хармоничното функциониране на правосъдието следва да се избягва постановяването на несъвместими решения в различните държави членки. За тази цел в настоящия регламент следва да се предвидят общи процедурни правила, сходни с правилата от други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси. Такова процедурно правило е правилото за висящо производство (*lis pendens*), което ще се прилага, когато едно и също дело за имуществения режим между съпрузи се разглежда пред различни съдилища в различни държави членки. С това правило ще се определя кой съд да продължи да гледа делото за имуществения режим между съпрузи.
- (43) За да се позволи на гражданите да се ползват, при пълна правна сигурност, от преимуществата на вътрешния пазар, с настоящия регламент следва да се даде на съпрузите възможност да узнаят предварително кое е правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи в техния случай. Ето защо следва да се въведат хармонизирани съгласителни норми, за да се избегне наличието на противоречащи си резултати. Основната норма следва да създаде гаранции, че имущественият режим между съпрузи се урежда от предвидимо право, с което този режим е в тясна връзка. От съображения за правна сигурност и за да се избегне фрагментиране на имуществения режим между съпрузи, правото, приложимо за този режим, следва да урежда режима като цяло, т.е. цялото имущество, което е част от този режим, независимо от естеството на активите и от това дали те се намират в друга държава членка или в трета държава.
- (44) Правото, определено с настоящия регламент, следва да се прилага дори и когато това не е право на държава членка.
- (45) За да улесни съпрузите при управлението на тяхното имущество, настоящият регламент следва да им позволи да изберат приложимото право към имуществения режим между съпрузи в техния случай, независимо от вида или местонахождението на имуществото, измежду законодателствата, с които имат тясна връзка поради тяхното обичайно местопребиваване или гражданство. Този избор може да се направи по всяко време, преди сключването на брака, в момента на сключването му или по време на брака.
- (46) За да се гарантира правната сигурност на правните сделки и да се избегне всяка промяна на приложимото за имуществения режим между съпрузи право, без съпрузите да бъдат уведомени за това, приложимото право за имуществения режим между съпрузи не следва да се променя, освен по изрично искане на страните. Когато е предприета от съпрузите, такава промяна не следва да има обратно действие, освен ако това не е заявено изрично от тях. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.
- (47) Правилата относно материалната действителност и действителността от гледна точка на формата на споразумение за избор на приложимо право следва да са установени по такъв начин, че да се улесни информираният избор на съпрузите и да се зачита съгласието им с цел да се гарантира правна сигурност, както и по-добър достъп до правосъдие. Що се отнася до действителността от гледна точка на формата, следва да се въведат някои предпазни мерки, за да се гарантира, че съпрузите осъзнават последствията от своя избор. Като минимално изискване, споразумението за избор на приложимо право следва да бъде изготвено в писмена форма, с дата и подписи на двете страни. Ако обаче правото на държава членка, където двамата съпрузи пребивават обичайно към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни правила по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки, чието право предвижда различни правила по отношение на формата, е достатъчно съответствие с правилата на една от тези държави. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в държава членка, която предвижда допълнителни правила по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени.
- (48) Споразумението за имуществени отношения между съпрузи е вид разпореждане с брачно имущество, чието допустимост и приемане варират сред държавите членки. За да се улесни приемането в държавите членки на правата върху съпругеската имуществена общност, придобити в резултат от споразумение за имуществени отношения между съпрузи, следва да бъдат предвидени правила, уреждащи действителността на този вид споразумения от гледна точка на формата. Като минимално изискване споразумението за имуществени отношения между съпрузи се изготвя в писмена форма, с дата и подписи на двете страни. Споразумението, обаче, трябва да отговаря и на допълнителните изисквания за действителност по отношение на формата, предвидени в правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи съгласно настоящия регламент и в правото на държавата членка, на чиято територия съпрузите пребивават обичайно. Настоящият регламент следва също да определи правото, което урежда материалноправната действителност на това споразумение.

- (49) При липса на избор на приложимо право, за да съчетае необходимостта от предвидимост и правна сигурност със съображенията за реалните условия, в които протича животът на двойката, настоящият регламент следва да въведе хармонизирани съгласителни норми, въз основа на йерархично подредени критерии за привръзка, позволяващи да се определи приложимото право към цялото имущество на съпрузите. Като първи критерий за привръзка следва да бъде определено първото общо обичайно местопребиваване на съпрузите скоро след сключването на брака, преди правото на държавата на общото гражданство на съпрузите към момента на сключване на брака. Ако нито един от тези критерии не е налице, или ако няма първо общо обичайно местопребиваване в случай на общо двойно гражданство на съпрузите в момента на сключването на брака, като трети критерий за привръзка следва да се приложи правото на държавата, с която съпрузите имат най-тесни връзки. При прилагането на последния критерий всички обстоятелства следва да бъдат взети предвид, при ясното условие, че тези връзки следва да се разглеждат във вида, в който са съществували към момента на сключване на брака.
- (50) Когато в настоящия регламент гражданството се посочва като критерий за привръзка, въпросът как да се разглежда определено лице, което има повече от едно гражданство, е преюдициален въпрос, който попада извън обхвата на настоящия регламент и следва да се урежда от националното право, включително, когато е приложимо, от международните конвенции, при пълно спазване на общите принципи на Съюза. Разглеждането на този въпрос следва да не оказва влияние върху действителността на избора на право, направен в съответствие с настоящия регламент.
- (51) По отношение на определянето на правото, приложимо за имуществения режим между съпрузи при липса на избор на право и споразумение за имуществените отношения между съпрузите, съдебният орган на държава членка, по искане на един от съпрузите, следва в изключителни случаи — например когато съпрузите се преместват в държавата на обичайното си местопребиваване за дълъг период от време — да може да стигне до заключението, че може да се приложи правото на тази държава, ако съпрузите са разчитали на него. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.
- (52) Правото, определено като приложимо към имуществения режим между съпрузи, следва да урежда този режим от момента на класифициране на имуществото на единия или двамата съпрузи в различни категории по време на брака и след прекратяването му до прекратяването на съпругеската имуществена общност. То следва да включва последиците от имуществения режим между съпрузи за правоотношенията между единия от съпрузите и трети лица. Същевременно правото, приложимо за имуществения режим между съпрузи, може да се противопоставя на трети лица от съпруг с цел уреждане на тези последици, само когато правоотношенията между съпруга и третото лице са възникнали в момент, когато третото лице е знаело или е трябвало да знае за това право.
- (53) По съображения, свързани с обществен интерес, като защита на политическата, социалната или икономическата организация на обществото на дадена държава членка, съдилищата и други компетентни органи на държавите членки следва да имат възможност в изключителни случаи да прилагат изключения въз основа на първостепенни повелителни норми. Понятието „първостепенни повелителни норми“ съответно следва да обхваща правила с императивен характер, като правилата за защита на семейното жилище. При все това, изключението от прилагането на правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи, следва да бъде тълкувано тясно, за да продължи да бъде съвместимо с общата цел на настоящия регламент.
- (54) По съображения, също свързани с обществен интерес, съдилищата и други компетентни органи в областта на имуществения режим между съпрузи в държавите членки, следва да имат право да пренебрегнат, при изключителни обстоятелства, определени разпоредби на чуждото право, когато в конкретния случай прилагането на тези разпоредби би било в явно несъответствие с обществен интерес (*ordre public*) на съответната държава членка. Съдилищата или другите компетентни органи не следва обаче да могат да използват изключението за обществен интерес с цел да не прилагат правото на друга държава, да откажат признаването — или, според случая, приемането — или изпълнението на съдебно решение, автентичен акт или съдебна спогодба от друга държава членка, ако това би било в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), и по-специално с член 21 от нея относно принципа за недискриминация.
- (55) Тъй като има държави, в които успоредно съществуват две или повече правни системи или набор от правила, отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, следва да се предвиди в каква степен разпоредбите на настоящия регламент се прилагат в различните териториални единици на тези държави.
- (56) В контекста на общата цел — взаимно признаване на решения, постановени в държавите членки по въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, настоящият регламент следва да предвиди норми относно признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения, подобни на нормите, предвидени в други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

- (57) За да се вземат предвид различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи в държавите членки, с настоящия регламент следва да се гарантират приемането и изпълняемостта във всички държави членки на автентичните актове в областта на имуществения режим между съпрузи.
- (58) Автентичните актове следва да имат в друга държава членка същата доказателствена сила, каквато имат в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимото действие. При определянето на доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка или на възможно най-сравнимото действие следва да се посочат видът и обхватът на доказателствената сила на автентичния акт в държавата членка по произход. Следователно доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка следва да зависи от правото на държавата членка по произход.
- (59) „Автентичността“ на автентичния акт следва да бъде автономно понятие, което обхваща такива елементи като истинността на акта, формалните предпоставки за него, правомощията на органа, изготвил акта, и процедурата за изготвянето му. То следва да обхваща и фактическите елементи, описани в автентичния акт от съответния орган, като факта, че посочените страни са се явили пред този орган на указаната дата и че са направили посочените изявления. Страна, която желае да оспори автентичността на автентичен акт, следва да направи това пред компетентния съд в държавата членка по произход на автентичния акт съгласно правото на тази държава членка.
- (60) Формулировката „правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт“ следва да се тълкува като позоваване на съдържанието по същество, отразено в автентичния акт. Страна, която желае да оспори правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, следва да направи това пред компетентните по настоящия регламент съдилища, които следва да решат спора в съответствие с приложимото към имуществения режим между съпрузи право.
- (61) Ако въпрос, отнасящ се до правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, бъде повдигнат като инцидентен иск в хода на производство пред съд на държава членка, този съд следва да бъде компетентен по този иск.
- (62) Автентичен акт, който се оспорва, не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, докато трае производството по оспорването. Ако се оспорва само конкретен въпрос, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичния акт, оспореният автентичен акт не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход по отношение на предмета на обжалването, докато трае производството по оспорването. Автентичен акт, който е обявен за недействителен в резултат от оспорването му, престава да има доказателствена сила.
- (63) Орган, пред който в приложение на настоящия регламент бъдат представени два несъвместими автентични акта, следва да прецени дали и на кой от двата автентични акта следва да бъде даден приоритет, като вземе предвид обстоятелствата по конкретния случай. Когато от обстоятелствата по случая не става ясно дали и на кой от автентичните актове следва да бъде даден приоритет, въпросът следва да се реши от съдилищата, компетентни съгласно настоящия регламент, или, когато въпросът е повдигнат като инцидентен иск в хода на производството, от съда по производството. При несъвместимост между автентичен акт и решение следва да се разгледат основанията за непризнаване на решения съгласно настоящия регламент.
- (64) Признаването и изпълнението на решение относно имуществен режим между съпрузи съгласно настоящия регламент по никакъв начин не следва да предполага признаване на брака, породил имуществения режим между съпрузи, довел до постановяване на решението.
- (65) Следва да се уточни връзката между настоящия регламент и двустранните или многостранни конвенции в областта на имуществения режим между съпрузи, по които държавите членки са страни.
- (66) Настоящият регламент не следва да изключва възможността държавите членки, които са страни по Конвенцията от 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, във вида след преработването ѝ през 2006 г., на Конвенцията от 19 ноември 1934 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно наследяването, завещанията и управлението на наследствено имущество, във вида след преработването ѝ през юни 2012 г., и Конвенцията от 11 октомври 1977 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция относно признаването и изпълнението на

съдебни решения по граждански дела, да продължат да прилагат някои разпоредби от тези конвенции, доколкото те предвиждат опростени и по-експедитивни процедури за признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

- (67) За улесняване на прилагането на настоящия регламент следва да се предвиди задължение за държавите членки да предоставят определен тип информация относно своето законодателство и процедури, свързани с имуществения режим между съпрузи, в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ⁽¹⁾. За да се даде възможност за навременно публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на цялата информация от значение за практическото прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да предоставят тази информация на Комисията, преди регламентът да започне да се прилага.
- (68) По същия начин, за да се улесни прилагането на настоящия регламент и да се даде възможност за използване на съвременни комуникационни технологии, следва да се предвидят стандартни формуляри за свидетелства, които да бъдат предоставяни във връзка със заявление за декларация за изпълняемост на решение, автентичен акт или съдебна спогодба.
- (69) При изчисляване на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ⁽²⁾.
- (70) С цел осигуряване на еднакви условия за прилагането на настоящия регламент на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия във връзка с изготвянето и последващото изменение на свидетелствата и формулярите, отнасящи се до декларацията за изпълняемост на решения, съдебни спогодби и автентични актове. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (71) За приемането на актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по консултиране.
- (72) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно свободното движение на хора в Съюза, възможността съпрузите да организират помежду си и спрямо трети лица имуществените си отношения, както по време на съвместния си живот, така и при прекратяване на имуществената общност, по-голямата предвидимост и правна сигурност, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба и последиците на настоящия регламент, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, ако е подходящо посредством засилено сътрудничество между държавите членки. В съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз, Съюзът разполага с компетентност да предприема действия. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (73) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата, и по-специално членове 7, 9, 17, 21 и 47 от нея, отнасящи се съответно до зачитането на личния и семейния живот, правото на встъпване в брак и на създаване на семейство в съответствие с националните закони, правото на собственост, принципа на недискриминация и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес. Настоящият регламент следва да се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на тези права и принципи,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на имуществения режим между съпрузи.

Той не се прилага по отношение на данъчни, митнически и административни въпроси.

⁽¹⁾ Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

2. От обхвата на настоящия регламент се изключва следното:
 - а) дееспособността на съпрузите;
 - б) съществуването, действителността или признаването на брака;
 - в) задълженията за издръжка;
 - г) наследяването на починал съпруг;
 - д) социалното осигуряване;
 - е) правото на прехвърляне или на адаптиране между съпрузи в случай на развод, законна раздяла или унищожаване на брака на права на пенсиониране или на пенсия за инвалидност, придобити по време на брака и които не са били източник на доход от пенсии по време на брака;
 - ж) естеството на вещните права върху имущество; както и
 - з) вписването в регистър на права върху недвижима или движима собственост, включително правните изисквания за такова вписване, както и последиците от вписването или невписването на такива права в регистър.

Член 2

Компетентност по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи в рамките на държавите членки

Настоящият регламент не засяга компетентността на органите на държавите членки да разглеждат въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящия регламент:
 - а) „имуществен режим между съпрузи“ означава съвкупността от правилата, отнасящи се до имуществените отношения между съпрузите и техните отношения с трети лица, в резултат на брак или неговото прекратяване;
 - б) „споразумение за имуществени отношения между съпрузи“ означава всяко споразумение между съпрузи или бъдещи съпрузи, с което те организират своя режим на имуществени отношения;
 - в) „автентичен акт“ означава документ по въпрос от имуществения режим между съпрузите, който формално е съставен или регистриран като автентичен акт в държава членка и чиято автентичност:
 - i) е свързана с подписа и съдържанието на автентичния акт, и
 - ii) е установена от публичен орган или друг орган, оправомощен за тази цел от държавата членка по произход;
 - г) „решение“ означава всяко решение по въпрос от имуществения режим между съпрузи, постановено от съд на държава членка, независимо от наименованието на решението, включително решение за определянето на разходите или разноските от служител на съда;
 - д) „съдебна спогодба“ означава споразумение по въпрос от имуществения режим между съпрузи, одобрено от съда или сключено пред съда в хода на съдебно производство;

- е) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е постановено решението, съставен е автентичният акт или е одобрена, или е сключена съдебната спогодба;
- ж) „държава членка на изпълнението“ означава държавата членка, в която се иска признаване и/или изпълнение на решението, на автентичния акт или на съдебната спогодба.

2. За целите на настоящия регламент „съд“ означава всеки съдебен орган и всички други органи и правни специалисти, компетентни по въпросите на имуществения режим между съпрузи, които упражняват съдебни функции, или действат чрез делегиране на правомощия от страна на съдебен орган, или действат под контрола на съдебен орган, при условие че тези други органи и правни специалисти предоставят гаранции за своята непристрастност и за правото на всички страни да бъдат изслушвани и при условие че решенията, които постановяват съгласно правото на държавата членка, в която действат:

- а) могат да бъдат обжалвани пред съдебен орган или да бъдат преразглеждани от такъв орган;
- б) имат сходна сила и последици като решение на съдебен орган по същия въпрос.

Държавите членки изпращат уведомление до Комисията относно другите органи и правни специалисти, посочени в първа алинея, съгласно член 64.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 4

Компетентност в случай на смърт на един от съпрузите

Когато съд в държава членка е сезиран по въпроси, свързани с наследяването на съпруг съгласно Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава са компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузите и възникващи във връзка с въпросното дело за наследяване.

Член 5

Компетентност в случай на развод, законна раздяла или унищожаване на брака

1. Без да се засяга параграф 2, когато съд в държава членка е сезиран съгласно Регламент (ЕО) № 2201/2003 с молба за развод, законна раздяла или унищожаване на брака, компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузите и възникващи във връзка с тази молба, са съдилищата на същата държава членка.

2. Компетентността по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи по параграф 1, се определя от споразумението между съпрузите, когато съдът, сезиран да се произнесе по молбата за развод, законна раздяла или унищожаване на брака:

- а) е съд на държава членка, в която ищецът пребивава обичайно и в която е живял/а поне една година непосредствено преди предявяването на иска, в съответствие с член 3, параграф 1, буква а), пето тире от Регламент (ЕО) № 2201/2003;
- б) е съд на държава членка, чийто гражданин е ищецът и в която ищецът пребивава обичайно и е живял там поне шест месеца непосредствено преди предявяването на иска, в съответствие с член 3, параграф 1, буква а), шесто тире от Регламент (ЕО) № 2201/2003;
- в) е сезиран съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 в случай на преобразуване на законна раздяла в развод; или
- г) е сезиран съгласно член 7 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 в случай на субсидиарна компетентност.

3. Ако споразумението, посочено в параграф 2 от настоящия член, е сключено преди сезирането на съда по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, то отговаря на изискванията на член 7, параграф 2.

Член 6

Компетентност в други случаи

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4 или 5 или в случаите, различни от предвидените в посочените членове, компетентността да се произнася по въпроси относно имуществения режим между съпрузи принадлежи на съдилищата на държавата членка:

- а) на чиято територия съпрузите имат обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда или, ако това не е изпълнено;
- б) на чиято територия съпрузите са имали последното си обичайно местопребиваване, доколкото един от тях все още живее там към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено;
- в) на чиято територия ответникът има обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда или, ако това не е изпълнено;
- г) на общото гражданство на съпрузите към момента на сезиране на съда.

Член 7

Избор на съд

1. В случаите, които попадат в обхвата на член 6, страните могат да се споразумеят, че съдилищата на държавата членка, чието право е приложимо съгласно член 22 или член 26, параграф 1, буква а) или буква б) или съдилищата на държавата членка на сключване на брака имат изключителна компетентност да се произнасят по въпроси относно техния режим на имуществени отношения.

2. Споразумението, посочено в параграф 1, се представя в писмена форма, с дата и подпис от страните. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

Член 8

Компетентност, основана на явяването на ответника

1. Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава членка, чието право е било избрано съгласно член 22 или член 26, параграф 1, буква а) или б), и пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността, или в случаите, попадащи в обхвата на член 4 или член 5, параграф 1.

2. Преди да приеме компетентност съгласно параграф 1, съдът се уверява, че ответникът е информиран за правото си да оспори компетентността, както и за последиците от явяването или неявяването си.

Член 9

Алтернативна компетентност

1. По изключение, ако съд на държава членка, който е компетентен съгласно член 4, 6, 7 или 8, счете, че съгласно нормите на неговото международно частно право въпросният брак не се признава за целите на производството относно имуществения режим между съпрузи, той може да се откаже от компетентност. Ако съдът реши да се откаже от компетентност, той го прави незабавно.

2. Когато съд, който е компетентен съгласно член 4 или 6, се откаже от компетентност и когато страните в производството се споразумеят да възложат компетентност на съдилищата на всяка друга държавата членка в съответствие с член 7, компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, са съдилищата на тази държава членка.

В останалите случаи компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, са съдилищата на всяка друга държава членка съгласно член 6 или 8 или съдилищата на държавата членка на сключване на брака.

3. Настоящият член не се прилага, когато страните са получили развод, законна раздяла или унищожаване на брака, които могат да бъдат признати в държавата членка на сезирания съд.

Член 10

Субсидиарна компетентност

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7 или 8 или когато всички съдилища съгласно член 9 са обявили, че се отказват от компетентност и нито един съд не е компетентен съгласно член 9, параграф 2, съдилищата на държава членка са компетентни доколкото дадено недвижимо имущество на единия или на двамата съпрузи се намира на територията на тази държава членка, като в този случай сезираният съд е компетентен да се произнесе само относно въпросното недвижимо имущество.

Член 11

Forum necessitatis

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7, 8 или 10 или когато всички съдилища съгласно член 9 са обявили, че се отказват от компетентност и нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 9, параграф 2 или член 10, съдилищата на държава членка могат в изключителни случаи да се произнесат по спор относно имуществения режим между съпрузи, ако не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в трета държава, с която спорът има тясна връзка.

Спорът трябва да е свързан в достатъчна степен с държавата членка на сезирания съд.

Член 12

Насрещни искове

Съдът, който води производство по силата на член 4, 5, 6, 7, 8, 9, параграф 2, 10 или 11, е компетентен да разглежда и насрещни искове, доколкото те попадат в обхвата на настоящия регламент.

Член 13

Ограниченост на производството

1. Когато имуществото на починалия, чието наследяване попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 650/2012, включва активи, намиращи се в трета държава, съдът, сезиран да се произнесе по имуществения режим между съпрузи, може по искане на една от страните да реши да не се произнася по отношение на един или повече такива активи, ако може да се очаква, че решението му по отношение на тези активи няма да бъде признато и, когато е приложимо, обявено за изпълняемо в тази трета държава.

2. Параграф 1 не засяга правото на страните да ограничат обхвата на производството съгласно правото на държавата членка на сезирания съд.

Член 14

Сезиране на съд

За целите на настоящата глава съдът се смята за сезиран:

- а) към момента на подаване в съда на исковата молба или на равностоен документ, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за връчването на съответните документи на ответника;
- б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, към момента на получаването му от отговорната за връчването служба, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за внасянето на документа в съда; или
- в) ако производството е образувано служебно от съда към момента, в който съдът взема решение за образуване на производството, или, ако такова решение не е необходимо, към момента на регистриране на делото от съда.

Член 15

Проверка за компетентност

Когато съд на държава членка бъде сезиран по въпрос, отнасящ се до имуществения режим между съпрузи, който не попада в неговата компетентност по силата на настоящия регламент, той обявява служебно, че не е компетентен.

Член 16

Проверка за допустимост

1. Когато ответник, който има обичайно местопребиваване на територията на държава, различна от държавата членка, където е предявен искът, не се яви на делото, компетентният съгласно настоящия регламент съд спира производството, докато не се установи, че ответникът е имал възможност да получи исковата молба или равностоен документ своевременно, за да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими мерки за тази цел.

2. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се прилага вместо параграф 1 от настоящия член, ако исковата молба или равностоен документ трябва да бъдат предадени от една държава членка на друга в изпълнение на въпросния регламент.

3. Ако разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1393/2007 са неприложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако исковата молба или равностоен документ трябва да бъдат предадени в чужбина в изпълнение на тази конвенция.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

*Член 17***Висящ процес**

1. Когато искиове със същия предмет и между същите страни са предявени в съдилища на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, спира служебно производството до установяване на компетентността на първия сезиран съд.
2. По посочените в параграф 1 дела по искане на сезиран със спора съд всеки друг сезиран съд незабавно уведомява първия съд относно датата, на която е бил сезиран.
3. След установяване на компетентността на първия сезиран съд всеки друг съд, пред който искът е предявен по-късно, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

*Член 18***Свързани искиове**

1. Когато свързани искиове са висящи пред съдилищата на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може да спре производството.
2. Когато исковите, посочени в параграф 1, са висящи пред първоинстанционни съдилища, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може също по молба на една от страните да се откаже от компетентност, при условие че първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните искиове и правото му допуска тяхното съединяване.
3. За целите на настоящия член исковите се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си решения, постановени в отделни производства.

*Член 19***Временни, включително охранителни мерки**

Към съдилищата на държава членка може да се отправи молба за такива временни мерки, включително охранителни мерки, каквито съществуват съгласно нейното право, дори ако съгласно настоящия регламент съдилищата на друга държава членка са компетентни по същността на спора.

ГЛАВА III

ПРИЛОЖИМО ПРАВО*Член 20***Всеобщо приложение**

Всяко право, определено с настоящия регламент като приложимо, се прилага независимо от това дали е правото на държава членка.

Член 21

Единство на приложимото право

Правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи съгласно член 22 или 26, се прилага за всички активи, попадащи в обхвата на този режим, независимо от местонахождението на активите.

Член 22

Избор на приложимо право

1. Съпрузите или бъдещите съпрузи могат да се споразумеят да определят или да сменят правото, приложимо към режима на имуществените им отношения, при условие че това право е едно от следните:
 - a) правото на държавата, в която съпрузите или бъдещите съпрузи, или единият от тях, имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, или
 - b) правото на държава, чийто гражданин е един от съпрузите или един от бъдещите съпрузи към момента на сключване на споразумението.
2. Освен ако съпрузите не са договорили друго, смяната по време на брака на правото, приложимо към имуществения режим между съпрузите, има действие само в бъдеще.
3. Всяка смяна с обратно действие на приложимото право съгласно параграф 2 не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от това право.

Член 23

Действителност по отношение на формата на споразумението за избор на приложимо право

1. Споразумението, посочено в член 22, се изготвя в писмена форма, с дата и подпис от двамата съпрузи. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.
2. Ако правото на държавата членка, в която двамата съпрузи имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.
3. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.
4. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в държава членка и в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.

Член 24

Съгласие и материалноправна действителност

1. Наличието и действителността на споразумението относно избора на правото или на отделна разпоредба от това споразумение се определят от правото, което би било приложимо съгласно член 22, ако споразумението или разпоредбата биха били действителни.

2. Въпреки това, за да установи, че не е изразил съгласие, всеки един от съпрузите може да се позове на правото на държавата, в която има обичайното си местопребиваване към момента на сезиране на съда, ако от обстоятелствата е видно, че не е оправдано последиците от неговите действия да се определят в съответствие с правото, определено в параграф 1.

Член 25

Действителност по отношение на формата на споразумение за имуществените отношения между съпрузите

1. Споразумението за имуществени отношения между съпрузите се изготвя в писмена форма, с дата и подпис от двамата съпрузи. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

2. Ако правото на държавата членка, в която двамата съпрузи имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.

Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в държава членка и в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.

3. Ако приложимото към имуществения режим между съпрузи право предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата, се прилагат тези изисквания.

Член 26

Приложимо право при липса на избор от страните

1. При липса на споразумение относно избор на право съгласно член 22, правото, приложимо към режима на имуществени отношения между съпрузите, е правото на държавата:

- а) на първото общо обичайно местопребиваване на съпрузите след сключване на брака, или ако това не е изпълнено,
- б) на общото гражданство на съпрузите към момента на сключване на брака, или ако това не е изпълнено,
- в) с която съпрузите заедно имат най-тесни връзки към момента на сключване на брака, като се отчитат всички обстоятелства.

2. Ако съпрузите имат повече от едно общо гражданство към момента на сключване на брака, се прилага единствено параграф 1, букви а) и в).

3. По изключение и по молба на някой от съпрузите съдебният орган, който е компетентен да се произнася по въпроси, засягащи имуществения режим между съпрузи, може да реши, че правото на държава, различна от държавата, чието право е приложимо съгласно параграф 1, буква а), урежда имуществения режим между съпрузите, ако ищецът удостовери, че:

- а) последното общо обичайно местопребиваване на съпрузите е било в тази друга държава за значително по-дълъг период от време от пребиваването им в държавата, посочена съгласно параграф 1, буква а); и
- б) двамата съпрузи са разчитали на правото на тази друга държава при организацията и планирането на имуществените си отношения.

Правото на тази друга държава се прилага от датата на сключването на брака, освен ако някой от съпрузите изрази несъгласие. В такъв случай правото на тази друга държава има действие от момента на установяване на последното обичайно местопребиваване на съпрузите в тази друга държава.

Прилагането на правото на другата държава не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от правото, приложимо съгласно параграф 1, буква а).

Настоящият параграф не се прилага, когато съпрузите са сключили споразумение за имуществени отношения между съпрузи преди установяването на последното им общо обичайно местопребиваване в тази друга държава.

Член 27

Обхват на приложимото право

Правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи съгласно настоящия регламент, урежда, наред с другото:

- а) класификацията на имуществото на единия или двамата съпрузи в различни категории по време на брака и след прекратяването му;
- б) прехвърлянето на имущество от една категория в друга;
- в) отговорността на единия съпруг за гражданска отговорност и дългове на другия съпруг;
- г) правомощията, правата и задълженията на който и да било от съпрузите или на двамата съпрузи по отношение на имуществото;
- д) прекратяването на имуществения режим между съпрузите и разделянето, разпределянето или осребряването на имуществото;
- е) последиците от имуществения режим между съпрузите за правоотношенията между някой от съпрузите и трети лица, както и
- ж) материалната действителност на споразумението за имуществени отношения между съпрузи.

Член 28

Противопоставимост на трети лица

1. Независимо от член 27, буква е), правото, приложимо за имуществения режим между съпрузите, не може да бъде противопоставяно от някой от съпрузите на трето лице в спор между третото лице и единия или двамата съпрузи, освен ако третото лице е знаело или, при полагане на дължимата грижа, е следвало да знае за това право.

2. Счита се, че третото лице знае за правото, приложимо за имуществения режим между съпрузите, ако:

- а) това право е правото на:
 - i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от съпрузите и трето лице;
 - ii) държавата, на чиято територия договарящият съпруг и третото лице имат обичайно местопребиваване, или
 - iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество;или
- б) всеки от съпрузите е спазил приложимите изисквания за разкриване или регистриране на имуществения режим между съпрузи, предвидени в правото на:
 - i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от съпрузите и трето лице;

- ii) държавата, на чиято територия договарящият съпруг и третото лице имат обичайно местопребиваване, или
 - iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество.
3. Когато по силата на параграф 1 съпругът/ата не може да противопоставя на трето лице, правото, приложимо за имуществения режим между съпрузи, последиците на имуществения режим между съпрузи спрямо третото лице се уреждат от:
- а) правото на държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от съпрузите и третото лице; или
 - б) в случаите, отнасящи се до недвижимо имущество или регистрирани активи или права, правото на държавата, на чиято територия се намира имуществото или в която са регистрирани активите или правата.

Член 29

Адаптиране на вещните права

Когато дадено лице се позове на вещно право, което притежава съгласно приложимото към имуществения режим между съпрузите право, а правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не познава въпросното вещно право, това вещно право, ако е необходимо и доколкото е възможно, се адаптира към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на тази държава, като се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици.

Член 30

Първостепенни повелителни норми

1. Никоя разпоредба от настоящия регламент не ограничават прилагането на първостепенните повелителни норми на правото на сезирания съд.
2. Първостепенни повелителни норми са норми, чието зачитане дадена държава членка смята, че е от решаващо значение за гарантиране на нейните обществени интереси, като политическата, социалната или икономическата ѝ организация, до такава степен, че те са приложими към всяка ситуация, попадаща в обхвата им, независимо от приложимото иначе право към имуществения режим между съпрузите съгласно настоящия регламент.

Член 31

Обществен ред (*ordre public*)

Прилагането на разпоредба от правото на държава, определено с настоящия регламент, може да бъде отказано само ако то е явно несъвместимо с обществения ред (*ordre public*) на сезирания съд.

Член 32

Изключване на препращането

Прилагането на правото на дадена държава, определено с настоящия регламент, означава прилагане на действащите правни норми на тази държава, различни от нормите на нейното международно частно право.

Член 33

Държави с повече от една правна система — интертериториални стълкновения на закони

1. Когато правото, определено с настоящия регламент, е правото на държава, която включва няколко териториални единици, всяка от които има собствени правни норми относно имуществения режим между съпрузите, вътрешните стълкновителни норми на тази държава определят съответната териториална единица, чиито правни норми се прилагат.
2. При липса на такива вътрешни стълкновителни норми:
 - а) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно разпоредбите относно обичайното местопребиваване на съпрузите, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, в която съпрузите имат обичайно местопребиваване;
 - б) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно разпоредбите относно гражданството на съпрузите, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, с която съпрузите са най-тясно свързани;
 - в) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно която и да било друга разпоредба, разглеждаща други елементи като свързващи критерии, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица по местонахождение на съответния елемент.

Член 34

Държави с повече от една правна система — междуличностни стълкновения на закони

Във връзка с държава, в която съществуват две или повече правни системи или съвкупност от норми, приложими за различни категории лица по отношение на имуществения режим между съпрузите, всяко позоваване на правото на такава държава се тълкува като отнасящо се за правната система или съвкупността от норми, определени от действащите в тази държава правила. При липса на такива правила се прилага правната система или съвкупността от правила, с която съпрузите са най-тясно свързани.

Член 35

Неприлагане на настоящия регламент към вътрешните стълкновения на закони

Държава членка, която включва няколко териториални единици, всяка от които има собствени правни норми относно имуществения режим между съпрузи, не е длъжна да прилага настоящия регламент към стълкновенията на закони, възникнали единствено между такива единици.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЯЕМОСТ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ

Член 36

Признаване

1. Решенията, постановени в държава членка, се признават в другите държави членки, без да се изисква каквато и да е специална процедура.

2. В случай на оспорване всяка заинтересована страна, чието основно искане е признаването на решение, може в съответствие с процедурите, предвидени в членове 44—57, да поиска решението да бъде признато.
3. Ако изходът на дело в съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос за признаване, този съд е компетентен да се произнесе по въпроса.

Член 37

Основания за непризнаване

Решение не се признава:

- а) ако признаването явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) на държавата членка, в която се иска признаване;
- б) когато то е произнесено при неявяване на ответника, ако исквата молба или равностоеен документ не са били връчени на ответника своевременно и по начин, който да му позволи да организира защитата си, освен ако ответникът не е упражнил правото си да оспори решението, въпреки че е имал възможност да направи това;
- в) то противоречи на решение, постановено в производство между същите страни в държавата членка, в която се иска признаване;
- г) когато то противоречи на решение, постановено по-рано в друга държава членка или в трета държава между същите страни по спор със същия предмет и на същото основание, при условие че по-рано постановеното решение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата членка, в която се иска признаване.

Член 38

Основни права

Член 37 от настоящия регламент се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на основните права и принципи, признати в Хартата, по-специално в член 21 от нея относно принципа на недискриминация.

Член 39

Забрана за преразглеждане на компетентността на съда по произход

1. Компетентността на съда на държавата членка по произход не може да се преразглежда.
2. Критерият за обществен ред (*ordre public*), посочен в член 37, не се прилага към нормите за компетентност, посочени в членове 4—11.

Член 40

Забрана за преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на решение, постановено в държава членка.

*Член 41***Спиране на производството за признаване**

Съдът на държава членка, пред който се иска признаване на решение, постановено в друга държава членка, може да спре производството, ако решението е предмет на обжалване по общия ред в държавата членка по произход.

*Член 42***Изпълняемост**

Решенията, постановени в държава членка и подлежащи на изпълнение в нея, са изпълняеми в друга държава членка, когато по искане на заинтересована страна те са били обявени за подлежащи на изпълнение там в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

*Член 43***Определяне на местоживеене**

За да определи дали за целите на процедурата, предвидена в членове 44—57, дадена страна има местоживеене в държавата членка на изпълнение, сезираният съд прилага вътрешното право на тази държава членка.

*Член 44***Териториална компетентност**

1. Молбата за декларация за изпълняемост се подава пред съда или пред компетентния орган на държавата членка на изпълнение, за който Комисията е уведомена от тази държава членка в съответствие с член 64.
2. Териториалната компетентност се определя според местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, или според мястото на изпълнението.

*Член 45***Процедура**

1. Процедурата за подаване на молба се урежда от правото на държавата членка на изпълнение.
2. Молителят не е длъжен да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата членка на изпълнение.
3. Молбата се придружава от следните документи:
 - а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата достоверност;
 - б) свидетелство, издадено от съда или компетентния орган на държавата членка по произход, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, без да се засягат разпоредбите на член 46.

Член 46

Непредставяне на свидетелство

1. Ако не бъде представено свидетелството, посочено в член 45, параграф 3, буква б), съдът или компетентният орган може да даде срок за представянето му или да приеме равностоен документ или, ако прецени, че разполага с достатъчно информация, да не изиска представянето му.
2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, се представя превод или транслитерация на документите. Преводът се извършва от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите членки.

Член 47

Декларация за изпълняемост

Решението се обявява за подлежащо на изпълнение веднага след приключване на формалностите, установени в член 45 без преразглеждане по член 37. Страната, срещу която е поискано изпълнението, няма право на този етап от производството да прави забележки по молбата.

Член 48

Уведомяване за решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на молителя в съответствие с процедурата, установена от правото на държавата членка на изпълнение.
2. Декларацията за изпълняемост се връчва или съобщава на страната, срещу която е поискано изпълнението, заедно с решението, ако то все още не ѝ е връчено или съобщено.

Член 49

Обжалване на решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.
2. Жалбата се подава в съда, относно който съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.
3. Жалбата се разглежда в съответствие с правилата на състезателната процедура.
4. Ако страната, срещу която е поискано изпълнението, не се яви пред съда, сезиран с жалба от молителя, се прилага член 16, дори когато страната, срещу която е поискано изпълнението, няма местоживее в никоя от държавите членки.
5. Декларацията за изпълняемост може да се обжалва в срок от 30 дни от връчването или съобщаването ѝ. Ако местоживееето на страната, срещу която е поискано изпълнението, е в държава членка, различна от държавата, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е 60 дни и започва да тече от датата на връчването или съобщаването лично на лицето или на неговия адрес. Не се допуска удължаване на срока по причина на отдалеченост.

Член 50**Процедура за оспорване на решението, постановено по жалбата**

Решението, постановено по жалбата, може да бъде оспорено само съгласно процедурата, относно която съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.

Член 51**Отказ или отмяна на декларация за изпълняемост**

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията, посочени в член 37. Съдът постановява решението си незабавно.

Член 52**Спиране на производството**

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, по молба на страната, срещу която се иска изпълнение, спира производството, ако изпълнението на решението е спряно в държавата членка по произход поради подадена жалба.

Член 53**Временни, включително охранителни мерки**

1. Когато съдебно решение трябва да бъде признато по силата на настоящата глава, няма пречки молителят да поиска временни, включително охранителни мерки, в съответствие с правото на държавата членка на изпълнение, без да се изисква декларация за изпълняемост по смисъла на член 46.
2. Декларацията за изпълняемост съдържа по закон правомощие за предприемане на всякакви охранителни мерки.
3. По време на определения в член 49, параграф 5 срок за обжалване на декларацията за изпълняемост и докато се вземе решение по жалбата, спрямо имуществото на страната, срещу която е поискано изпълнението, не могат да се предприемат други мерки за изпълнение, освен охранителни.

Член 54**Частична изпълняемост**

1. Когато е постановено решение по няколко точки от иска, а декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички, съдът или компетентният орган издава такава за една или няколко от тях.
2. Молителят може да поиска декларацията за изпълняемост да се ограничава до определени части от решението.

Член 55

Правна помощ

Молител, който в държавата членка по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноси, има право във всички производства за декларация за изпълняемост да се ползва от най-благоприятната правна помощ или най-обхватното освобождаване от разходи и разноси, които се предвиждат съгласно правото на държавата членка на изпълнение.

Член 56

Освобождаване от гаранции, обезпечения или депозити

Не се изисква обезпечение, гаранция или депозит, под каквото и да е название, от страна, подала молба в дадена държава членка за признаване, изпълняемост или изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, въз основа на обстоятелството, че лицето е чужд гражданин или че няма местоживеене или местопребиваване в държавата членка на изпълнение.

Член 57

Освобождаване от данъци, налози или такси

При производства за издаване на декларация за изпълняемост в държавата членка на изпълнение не се събират никакви данъци, налози или такси, изчислени въз основа на стойността на иска.

ГЛАВА V

АВТЕНТИЧНИ АКТОВЕ И СЪДЕБНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 58

Приемане на автентични актове

1. Автентичните актове, съставени в дадена държава членка, имат същата доказателствена сила в друга държава членка, както в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимата сила, при условие че това не противоречи явно на обществения ред (*ordre public*) в засегнатата държава членка.

Лице, което желае да използва автентичен акт в друга държава членка, може да поиска от органа, съставящ автентичния акт в държавата членка по произход, да попълни формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, в който е описано каква доказателствена сила има автентичният акт в държавата членка по произход.

2. Оспорване на автентичността на автентичен акт се прави пред съдилищата на държавата членка по произход и решението по оспорването се взема по силата на правото на тази държава. Оспорваният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в друга държава членка, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

3. Оспорване на правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт, се прави пред съдилищата, които са компетентни съгласно настоящия регламент, и решение по оспорването се взема по силата на правото, приложимо съгласно глава III. Оспорваният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, по отношение на предмета на обжалването, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

4. Ако изходът от производството пред съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентен иск, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт в областта на имуществения режим между съпрузи, компетентен да се произнесе по този иск е същият съд.

Член 59

Изпълняемост на автентични актове

1. Автентичен акт, който подлежи на изпълнение в държавата членка по произход, е изпълняем в друга държава членка по молба на заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) органът, който е съставил автентичния акт, издава по молба на заинтересованата страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на автентичния акт явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка на изпълнение.

Член 60

Изпълняемост на съдебни спогодби

1. Съдебни спогодби, които подлежат на изпълнение в държавата членка по произход, се обявяват за изпълняеми в друга държава членка по молба на всяка заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) съдът, който е одобрил съдебната спогодба или пред който тя е сключена, издава по молба на всяка заинтересована страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на съдебната спогодба явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка на изпълнение.

ГЛАВА VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 61

Легализация и други подобни формалности

Легализация или друг подобен вид формален акт не се изисква за документи, издадени в държава членка съгласно настоящия регламент.

Член 62

Връзка със съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на двустранните или многостранните конвенции, по които една или няколко държави членки са страни към момента на приемането на настоящия регламент или на решение съгласно член 331, параграф 1 от ДФЕС и които засягат въпроси, уредени от настоящия регламент, без да се засягат задълженията на държавите членки по силата на член 351 от ДФЕС.

2. Независимо от параграф 1, в отношенията между държавите членки настоящият регламент има предимство пред конвенциите, сключени между тях, доколкото тези конвенции се отнасят до уредени от настоящия регламент въпроси.

3. Настоящият регламент не изключва прилагането на Конвенцията от 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, във вида след преработването ѝ през 2006 г., на Конвенцията от 19 ноември 1934 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно наследяването, завещанията и управлението на наследствено имущество, във вида след преработването ѝ през юни 2012 г., и на Конвенцията от 11 октомври 1977 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция относно признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, от държавите членки, които са страни по тези конвенции, доколкото те предвиждат опростени и по-експедитивни процедури за признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

Член 63

Информация, която се предоставя на обществеността

С цел предоставяне на информация на обществеността в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела държавите членки предоставят на Комисията кратко описание на националните си разпоредби и процедури в областта на имуществените режими между съпрузи, включително сведения за вида орган, който е компетентен по въпросите на имуществените режими между съпрузи, и за противопоставимостта на трети лица съгласно член 28.

Държавите членки постоянно актуализират тази информация.

Член 64

Информация относно данните за връзка и процедурите

1. Най-късно до 29 април 2018 г. държавите членки съобщават на Комисията:
 - а) съдилищата или органите, компетентни да разглеждат молби за декларация за изпълняемост в съответствие с член 44, параграф 1 и да се произнасят по жалби срещу решения по такива молби в съответствие с член 49, параграф 2;
 - б) процедурите по оспорване на решението, постановено по жалба, посочени в член 50;

Държавите членки уведомяват Комисията за всякакви последващи промени в тази информация.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* изпратената съгласно параграф 1 информация с изключение на адресите и другите данни за връзка на съдилищата и органите, посочени в параграф 1, буква а).
3. Комисията осигурява публичен достъп до изпратената съгласно параграф 1 информация чрез всички подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 65

Изготвяне и последващо изменение на списъка, в който се съдържа информацията, посочена в член 3, параграф 2

1. Въз основа на изпратените от държавите членки уведомления Комисията изготвя списък на другите органи и правните специалисти, посочени в член 3, параграф 2.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи промени в информацията, която се съдържа в този списък. Комисията съответно изменя списъка.
3. Комисията публикува списъка и евентуалните му последващи изменения в *Официален вестник на Европейския съюз*.
4. Комисията предоставя публичен достъп до цялата информация, за която е нотифицирана в съответствие с параграфи 1 и 2, чрез други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 66

Изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и в членове 58, 59 и 60

Комисията приема актове за изпълнение с цел изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и членове 58, 59 и 60. Актовете за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

Член 67

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 68

Клауза за преглед

1. До 29 януари 2027 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за изменение на настоящия регламент.
2. До 29 януари 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на членове 9 и 38 от настоящия регламент. Този доклад оценява по-специално степента, до която посочените членове са гарантирали достъп до правосъдие.
3. За целите на докладите, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки съобщават на Комисията съответната информация относно прилагането на настоящия регламент от съдилищата си.

Член 69

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага само за образувани правни производства, формално съставени или вписани автентични актове и одобрени или сключени съдебни спогодби на или след 29 януари 2019 г., при спазване на параграфи 2 и 3.
2. Ако производството е образувано в държавата членка по произход преди 29 януари 2019 г., постановените след тази дата решения се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава IV, ако приложените правила относно компетентостта съответстват на тези, предвидени в разпоредбите на глава II.

3. Разпоредбите на глава III се прилагат само за съпрузите, сключили брак или определили приложимото право към режима на имуществените си отношения след 29 януари 2019 г.

Член 70

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, разрешено с Решение (ЕС) 2016/954.

Той се прилага, считано от 29 януари 2019 г., с изключение на членове 63 и 64, които се прилагат, считано от 29 април 2018 г., и членове 65, 66 и 67, които се прилагат, считано от 29 юли 2016 г.. За тези държави членки, които участват в засиленото сътрудничество по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС, настоящият регламент се прилага, считано от датата, посочена в това решение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в участващите държави членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Люксембург на 24 юни 2016 година.

За Съвета
Председател
A.G. KOENDERS

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1104 НА СЪВЕТА**от 24 юни 2016 година****за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 от него,

като взе предвид Решение (ЕС) 2016/954 на Съвета от 9 юни 2016 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решенията относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства ⁽¹⁾,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел поддържането и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Съгласно разпоредбите на член 81, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) тези мерки може да включват мерки, които целят да осигурят съвместимост на правилата, приложими в държавите членки по отношение на стълкновението на закони и на юрисдикции.
- (3) На своята среща в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет потвърди принципа на взаимно признаване на съдебни и други решения на органите на съдебната власт като крайъгълен камък в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на този принцип.
- (4) На 30 ноември 2000 г. беше приета обща програма на Комисията и Съвета, съдържаща мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела ⁽³⁾. В тази програма мерките, свързани с хармонизирането на стълкновителни норми, се определят като мерки, улесняващи взаимното признаване на решенията, и се предвижда създаването на инструмент по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи и имуществените последици при раздяла на двойки, които нямат сключен брак.
- (5) На заседанието си на 4 и 5 ноември 2004 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова програма, озаглавена „Хагска програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“ ⁽⁴⁾. В нея Съветът прикани Комисията да представи Зелена книга относно уреждането на стълкновението на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно съдебната компетентност и взаимното признаване. В програмата се подчертава и необходимостта да бъде приет инструмент в тази област.

⁽¹⁾ ОВ L 159, 16.6.2016 г., стр. 16.

⁽²⁾ Становище от 23 юни 2016 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

- (6) На 17 юли 2006 г. Комисията прие Зелена книга относно уреждането на съгласията на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно въпроса за съдебната компетентност и взаимното признаване. С тази Зелена книга се откриха широки консултации, обхващащи всички аспекти на трудностите, пред които са изправени двойките в Европа при прекратяване на имуществената общност, както и наличните правни средства за защита. В Зелената книга се разглеждат също така всички въпроси на международното частно право, с които се сблъскват двойките, обвързани в други форми на съюз освен брачния, включително двойките с регистрирано партньорство, както и специфични за тях проблеми.
- (7) На заседанието си от 10 и 11 декември 2009 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова многогодишна програма, озаглавена „Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“⁽¹⁾. В нея Европейският съвет посочва, че взаимното признаване следва да включи и области, които, макар все още необхванати от този принцип, са от основно значение за всекидневния живот, например имуществените последици при раздяла на двойки, като се вземат под внимание правните системи на държавите членки, в това число общественият ред (*ordre public*) и националните традиции в тази област.
- (8) В своя „Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.: премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“, приет на 27 октомври 2010 г., Комисията обяви, че ще приеме предложение за законодателен акт, с който да бъдат премахнати пречките пред свободното движение на хора, и по-специално трудностите, които срещат двойките при управление на имуществото си или при неговата делба.
- (9) На 16 март 2011 г. Комисията прие предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства.
- (10) На заседанието си на 3 декември 2015 г. Съветът стигна до заключението, че не може да бъде постигнато единодушието, необходимо за приемането на предложенията за регламенти относно имуществения режим между съпрузи и имуществените последици на регистрираните партньорства и че следователно целите на сътрудничеството в тази област не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло.
- (11) От декември 2015 г. до февруари 2016 г. Белгия, България, Чешката република, Германия, Гърция, Испания, Франция, Хърватия, Италия, Люксембург, Малта, Нидерландия, Австрия, Португалия, Словения, Финландия и Швеция отправиха искане към Комисията, в което посочват, че желаят да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на имуществения режим на международните двойки, и по-конкретно по отношение компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и по отношение на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, и приканиха Комисията да представи на Съвета предложение в тази насока. С писмо до Комисията от март 2016 г. Кипър посочи желанието си да участва в установяването на засилено сътрудничество; Кипър потвърди това желание по време на работата на Съвета.
- (12) На 9 юни 2016 г. Съветът прие Решение (ЕС) 2016/954 за разрешаване на това засилено сътрудничество.
- (13) Съгласно член 328, параграф 1 от ДФЕС, при установяване на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави членки, при условие че се зачитат евентуалните условия за участие, определени в решението за разрешаването му. То е отворено за тях във всеки друг момент, при условие че се зачитат както посочените условия, така и вече приетите в тази насока актове. Комисията и държавите членки, участващи в засилено сътрудничество, следва да се стремят да насърчават участието в него на възможно най-голям брой държави членки. Настоящият регламент следва да е задължителен в своята цялост и да се прилага пряко само в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решенията относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, по силата на Решение (ЕС) 2016/954 или по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС.
- (14) В съответствие с член 81 от ДФЕС настоящият регламент следва да се прилага в контекста на имуществените последици на регистрираните партньорства с трансграничен характер.

⁽¹⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

- (15) За да се осигури правната сигурност на несклучилите брак двойки по отношение на имуществото им и да им се предостави известна предвидимост, всички правила, отнасящи се до имуществените последици на регистрираните партньорства, следва да бъдат обхванати от един инструмент.
- (16) Подходът към другите форми на съюз освен брачния, установени в законодателствата на държавите членки е многообразен и затова следва да се прави разграничение между двойките, чиито съюз е институционално сключен чрез регистрирането на партньорство пред публичен орган, и двойките, които живеят във фактически съюз. Въпреки че някои държави членки уреждат законодателно фактическите съюзи, те следва да бъдат разглеждани отделно от регистрираните партньорства, чието формално съществуване позволява да се отчете тяхната специфичност и да се определят приложими спрямо тях правила в законодателството на Съюза. За правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо да се премахнат пречките пред свободното движение на хора, регистрирали своето партньорство, и по-специално трудностите, които тези двойки срещат при управление на имуществото си или при неговата делба. За да бъдат постигнати тези цели, настоящият регламент следва да обедини разпоредбите относно компетентността, приложимото право, признаването или, според случая, приемането, изпълняемостта и изпълнението на съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби.
- (17) Регламентът следва да обхване въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства. В настоящия регламент понятието „регистрирано партньорство“ следва да получи определение единствено за целите на регламента. Специфичното съдържание на това понятие следва да продължи да се определя от националното право на държавите членки. Нищо в настоящия регламент не задължава държава членка, в чието право не съществува правният институт на регистрираното партньорство, да го предвиди в националното си право.
- (18) В обхвата на настоящия регламент следва да попаднат всички гражданскоправни аспекти, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, както ежедневното управление на имуществото на партньорите, така и прекратяването на имуществената общност, по-специално в резултат на раздялата на двойката или смъртта на единия от партньорите.
- (19) Настоящият регламент не следва да се прилага за области на гражданското право, различни от имуществените последици на регистрирани партньорства. От съображения за яснота редица въпроси, които биха могли да се разглеждат като свързани с режима на имуществени последици на регистрираните партньорства, следва изрично да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент.
- (20) Поради това настоящият регламент не следва да се прилага за въпроси, свързани с общата дееспособност на партньорите; това изключение обаче не следва да обхваща конкретни правомощия и права на единия или на двамата партньори по отношение на дадено имущество, между самите тях или спрямо трети лица, тъй като тези правомощия и права следва да попаднат в обхвата на настоящия регламент.
- (21) Настоящият регламент не следва да се прилага спрямо други преюдициални въпроси като съществуването, действителността или признаването на регистрирано партньорство, които продължават да се уреждат от националното право на държавите членки, включително от нормите на тяхното международно частно право.
- (22) Задълженията за издръжка между партньори, които са уредени от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета ⁽¹⁾, както и въпросите, свързани с наследяването на починал партньор, тъй като са обхванати от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент.
- (23) Въпросите относно права на прехвърляне или на корекции между партньори на право на пенсия или на пенсия за инвалидност, независимо от естеството им, придобити по време на регистрирано партньорство и които не са били източник на доход от пенсия по време на регистрираното партньорство, следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент, като се отчетат специфичните системи, съществуващи в държавите членки. Това изключение обаче следва да се тълкува тясно. Следователно настоящият регламент следва да урежда по-специално въпроса за класифицирането на пенсионните активи, сумите, които вече са били изплатени на единия партньор по време на регистрираното партньорство и евентуалната компенсация, която би била предоставена в случай на пенсия, придобита с общи активи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107).

- (24) Настоящият регламент следва да даде възможност за възникване или прехвърляне на право върху недвижима или движима собственост в резултат на имуществените последици на регистрираните партньорства съгласно приложимото към имуществените последици на регистрираните партньорства право. В него обаче не следва да се засяга ограниченият брой („*numerus clausus*“) вещни права, съществуващи в националното право на някои държави членки. Дадена държава членка не следва да е задължена да признае вещно право, свързано с имущество, намиращо се на нейна територия, ако въпросното вещно право е непознато в правната система на тази държава членка.
- (25) Въпреки това, за да могат партньорите да се възползват в друга държава членка от правата си, които са възникнали или са им прехвърлени в резултат от имуществени последици на регистрирано партньорство, в настоящия регламент следва да се предвиди адаптирането на непознато вещно право към най-близкото равностойно право съгласно законодателството на другата държава членка. При такова адаптиране следва да се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици. С цел определяне на възможно най-близкото равностойно право съгласно националното законодателство може да се потърси връзка с органите или компетентните лица на държавата, чието право е било приложимо към имуществените последици на регистрираното партньорство, за да се получи допълнителна информация относно естеството и последиците от съответното вещно право. За тази цел биха могли да се използват съществуващите мрежи за съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, както и всички останали налични средства за улесняване на разбирането на правото на друга държава.
- (26) Адаптирането на непознати вещни права, което е изрично предвидено в настоящия регламент, не следва да изключва други форми на адаптиране в контекста на прилагането на настоящия регламент.
- (27) Изискванията за вписване в регистър на право върху недвижима или движима собственост следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо правото на държавата членка, в която се води регистърът (за недвижимата собственост това е *lex rei sitae*), следва да определя правните условия и начина на извършване на вписването, както и органите, например поземлени регистри или нотариуси, които отговарят за извършване на проверка на това, дали са изпълнени всички изисквания и дали представената или изготвената документация е достатъчна или съдържа необходимата информация. По-специално тези органи могат да проверяват дали правото на партньор по отношение на имущество, посочено в представения за вписване документ, е право, вписано като такова в регистъра или доказано по друг начин в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът. За да се избегне дублирането на документи, органите по вписването следва да приемат онези документи, изготвени от компетентните органи в друга държава членка, чието разпространение е предвидено в настоящия регламент. Това не следва да изключва възможността органите, участващи във вписването, да поискат от лицето, което подава заявление за вписване, да представи такава допълнителна информация или такива допълнителни документи, каквито се изискват съгласно правото на държавата членка, в която се води регистърът, например информация или документи, свързани с изплащане на приход. Компетентният орган може да посочи на лицето, което подава заявление за вписване, как може да се предоставят липсващата информация или документи.
- (28) Последиците от вписването на дадено право в регистър следва също да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо именно правото на държавата членка, в която се води регистърът, следва да определя дали вписването има например декларативно или конститутивно действие. По този начин, когато например придобиването на право върху недвижима собственост изисква вписването в регистър в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът, с цел да се гарантира действието *erga omnes* на регистрите или да се осигури закрила на правните сделки, моментът на придобиването следва да се определя от правото на тази държава членка.
- (29) Настоящият регламент следва да зачита различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, които се прилагат в държавите членки. Следователно за целите на настоящия регламент понятието „съд“ следва да бъде разширено, така че да обхваща не само съдилищата в тесния смисъл на думата, които упражняват съдебни функции, но например и нотариусите в някои държави членки, които в определени области, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, упражняват съдебни функции като съдилища, както и нотариусите и правните специалисти, които в някои държави членки упражняват съдебни функции във връзка с имуществените последици на регистрирани партньорства чрез делегиране на правомощия от съда. Всички съдилища, съгласно определеното в настоящия регламент, следва да бъдат обвързани от правилата относно компетентността, изложени в настоящия регламент. От друга страна, понятието „съд“ не следва да обхваща извънсъдебните органи на държавите членки, които по силата на националното право са оправомощени да се занимават с въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, като нотариусите, които в повечето държави членки, както е обичайният случай, не упражняват съдебни функции.
- (30) С настоящия регламент следва да се даде възможност на всички нотариуси, които имат компетентност в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки, да упражняват тази компетентност. Дали нотариусите в дадена държава членка са обвързани от правилата относно компетентността, предвидени в настоящия регламент, следва да зависи от това дали те попадат в рамките на определението за „съд“ за целите на настоящия регламент.

- (31) Актовете, издавани от нотариуси в областта на имуществените последици на регистрирани партньорства в държавите членки, следва да се разпространяват в съответствие с настоящия регламент. Когато нотариусите упражняват съдебни функции, те следва да са обвързани от правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент, а решенията, които вземат, следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент за признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения. Когато нотариусите не упражняват съдебни функции, те следва да не са обвързани от правилата относно компетентността, а издаваните от тях автентични актове следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент относно автентичните актове.
- (32) За да се вземе предвид нарастващата мобилност на двойките и да се насърчи доброто правораздаване, правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент следва да дадат на гражданите възможност различните, свързани помежду си процедури, да се провеждат от съдилищата в една и съща държава членка. За целта настоящият регламент следва да се стреми да концентрира компетентността относно имуществените последици на регистрираните партньорства в държавата членка, чиито съдилища са сезирани да се произнесат относно наследяването на партньор в съответствие с Регламент (ЕС) № 650/2012 или прекратяването или анулирането на регистрираното партньорство.
- (33) Настоящият регламент следва да предвижда, че когато производство относно наследяване на партньор е висящо пред съд на държава членка, сезиран по силата на Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава следва да бъдат компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществените последици на регистрирано партньорство и имащи отношение към наследствения казус.
- (34) По същия начин въпроси, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, които възникват във връзка с производства, висящи пред съд на държава членка, сезиран с молба за прекратяване или анулиране на регистрирано партньорство, следва да се разглеждат от съдилищата на тази държава членка, ако партньорите са съгласни с това.
- (35) Когато въпросите, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, не са свързани с висящи производства пред съд на държава членка относно наследяване на партньор или прекратяване или анулиране на регистрирано партньорство, настоящият регламент следва да предвиди йерархично подредени критерии за привръзка за целите на определянето на компетентност, като се започне с обичайното местопребиваване на партньорите към момента на сезирането на съда. Последната стъпка в тези йерархично подредени критерии за привръзка за определянето на компетентност следва да води към държавата членка, по чието право е извършена задължителната регистрация, необходима за създаване на партньорството. Тези критерии за привръзка се определят с оглед на нарастващата мобилност на гражданите, както и за да се гарантира наличието на действителни привързващи фактори между партньорите и държавата членка, в която се упражнява компетентността.
- (36) Имайки предвид, че правният институт на регистрираното партньорство не е предвиден във всички държави членки, съдилищата на държавата членка, чието право не познава института на регистрираното партньорство, може по изключение да е необходимо да се откажат от компетентност съгласно настоящия регламент. В такъв случай съдилищата действат бързо и заинтересованата страна следва да разполага с възможността да отнесе въпроса до всяка друга държава членка, по отношение на която е налице привръзка за предоставяне на компетентност, независимо от реда на тези основания за компетентност, като същевременно се зачита автономността на страните. Всеки съд, сезиран след отказа от компетентност — с изключение на съдилищата на държавата членка, по силата на чието право е създадено регистрираното партньорство — който е компетентен въз основа на споразумение относно избора на съд или на явяването на ответника, може също по изключение да е необходимо да се откаже от компетентност съгласно същите условия. Накрая, ако с оглед на останалите разпоредби от настоящия регламент никой съд не е компетентен да се произнесе по случая, следва да се включи алтернативно правило за компетентност в настоящия регламент, чрез което да се предотвратят всички рискове от отказ на правосъдие.
- (37) За да се повиши правната сигурност, предвидимостта и автономността на страните настоящият регламент следва, при определени обстоятелства, да дава на страните възможност да сключат споразумение за избор на съд в полза на съдилищата на държавата членка на приложимото право или на съдилищата на държавата членка, съгласно чието право е създадено регистрираното партньорство.
- (38) Настоящият регламент не следва да възпрепятства страните да уредят въпроса по извънсъдебен път и по взаимно съгласие, например пред нотариус в държава членка по техен избор, когато това е възможно съгласно правото на тази държава членка. Такава следва да бъде практиката дори ако приложимото към имуществените последици на регистрираното партньорство право не е правото на тази държава членка.
- (39) За да се гарантира, че съдилищата на всички държави членки могат да упражняват компетентност във връзка с имуществените последици на регистрирани партньорства на едни и същи основания, настоящият регламент следва изчерпателно да определи основанията за упражняване на субсидиарна компетентност.

- (40) За да се преодолеят по-специално случаите на отказ от правосъдие, в настоящия регламент следва да се предвиди *forum necessitatis*, който да позволява на съд в държава членка, в изключителни случаи, да се произнася по въпроси, свързани с имуществените последици на регистрирано партньорство, което има тясна връзка с трета държава. Може да се счита, че е налице такъв изключителен случай, когато е невъзможно дадено производство да се проведе в съответната трета държава, например поради гражданска война, или когато разумно не би могло да се очаква от партньор да започне или проведе производство в тази държава. Компетентност, основана на *forum necessitatis*, би могла обаче да се упражнява само ако казусът има достатъчна връзка с държавата членка на сезирания съд.
- (41) В интерес на хармоничното функциониране на правосъдието следва да се избягва постановяването на несъвместими решения в различните държави членки. За тази цел в настоящия регламент следва да се предвидят общи процедурни правила, сходни с правилата от други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси. Такова процедурно правило е правилото за висящо производство (*lis pendens*), което ще се прилага, когато едно и също дело за имуществени последици на регистрирано партньорство се разглежда пред различни съдилища в различни държави членки. С това правило ще се определя кой съд следва да продължи да гледа делото.
- (42) За да се позволи на гражданите да се ползват, при пълна правна сигурност, от преимуществата на вътрешния пазар, с настоящия регламент следва да се даде на партньорите възможност да узнаят предварително кое е правото, приложимо към имуществените последици на тяхното регистрирано партньорство. Ето защо следва да се въведат хармонизирани съгласителни норми, за да се избегне наличието на противоречащи си резултати. Основната норма следва да създаде гаранции, че имуществените последици на регистрирани партньорства се уреждат от предвидимо право, с което партньорството е тясно свързано. От съображения за правна сигурност и за да се избегне фрагментиране, правото, приложимо за имуществените последици на регистрираното партньорство, следва да урежда партньорството като цяло, т.е. всички имуществени последици на регистрираното партньорство, независимо от естеството на активите и от това дали те се намират в друга държава членка или в трета държава.
- (43) Правото, определено с настоящия регламент, следва да се прилага дори и когато това не е право на държава членка.
- (44) За да улесни партньорите при управлението на тяхното имущество, настоящият регламент следва да оправомощи партньорите да изберат приложимото право за имуществените последици на регистрираното си партньорство, независимо от естеството или местонахождението на имуществото, измежду законодателствата, с които партньорите са тясно свързани, като например поради обичайното си местопребиваване или гражданството си. При все това, за да се избегне ситуация, при която изборът на право не поражда никакви последици и с това партньорите се поставят в положение на правен вакуум, този избор на право следва да бъде ограничен до право, което признава имуществени последици на регистрираните партньорства. Този избор може да бъде направен във всеки момент, преди регистрацията на партньорството, по време на регистрацията или по време на регистрираното партньорство.
- (45) За да се гарантира правната сигурност на сделките и да се предотврати всяка промяна без знанието на партньорите на правото, промяна на правото, приложимо към имуществените последици на регистрираните партньорства не следва да се прави без изрично искане на страните. Когато е предприета от партньорите, такава промяна не следва да има обратен ефект, освен ако това не е заявено изрично от тях. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.
- (46) Правилата относно материалната действителност и действителността от гледна точка на формата на споразумение за избор на приложимо право следва да са установени по такъв начин, че да се улесни информираният избор на партньорите и да се зачита съгласието им, с цел да се гарантира правна сигурност, както и по-добър достъп до правосъдие. Що се отнася до действителността от гледна точка на формата, следва да се въведат някои предпазни мерки, за да се гарантира, че партньорите осъзнават последствията от своя избор. Като минимално изискване, споразумението за избор на приложимо право следва да бъде изготвено в писмена форма, с дата и подписи на двете страни. Ако обаче правото на държава членка, където двамата партньори пребивават обичайно към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени. Например, подобни допълнителни правила по отношение на формата могат да съществуват в държава членка, в която споразумението е част от споразумение за имуществени отношения между партньорите. Ако към момента на сключване на споразумението партньорите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки, чието право предвижда различни изисквания по отношение на формата, е достатъчно съответствие с изискванията на една от тези държави. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от партньорите има обичайно местопребиваване в държава членка, която предвижда допълнителни правила по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени.
- (47) Споразумението за имуществени отношения между партньори е вид разпореждане с имуществото на партньорите, чиято допустимост и приемане варират сред държавите членки. За да се улесни приемането в държавите членки на имуществени права, придобити в резултат на споразумение за имуществени отношения между партньори, следва да бъдат установени правила относно действителността на споразуменията за имуществени отношения между партньори от гледна точка на формата. Споразумението за имуществени отношения между партньорите следва да се изготви в писмена форма, с дата и подпис от двамата партньори. Същевременно споразумението следва да отговаря и на допълнителните правила за действителност от гледна точка на формата, предвидени в правото,

приложимо към имуществените последици на регистрираните партньорства, определено съгласно настоящия регламент, и в правото на държавата членка, на чиято територия партньорите пребивават обичайно. Настоящият регламент следва да определи и правото, което урежда материалноправната действителност на такова споразумение.

- (48) При липса на избор на приложимо право и за да съчетае необходимостта от предвидимост и правна сигурност със съображенията за реалните условия, в които протича животът на двойката, настоящият регламент следва да предвиди, че имуществените последици на регистрираното партньорство се уреждат от правото на държавата, по чието право е извършено задължителното регистриране на партньорството, необходимо за установяването му.
- (49) Когато в настоящия регламент гражданството се посочва като критерий за привръзка, въпросът как да се разглежда определено лице, което има повече от едно гражданство, е преюдициален въпрос, който попада извън обхвата на настоящия регламент и следва да се урежда от националното право, включително, когато е приложимо, от международните конвенции, при пълно спазване на общите принципи на Съюза. Разглеждането на този въпрос следва да не оказва влияние върху действителността на избора на право, направен в съответствие с настоящия регламент.
- (50) По отношение на определянето на правото, приложимо за имуществените последици на регистрирано партньорство при липса на избор на право и споразумение за имуществените отношения между партньори, съдебният орган на държавата членка, по искане на един от партньорите, следва в изключителни случаи, например когато партньорите се преместват в държавата на обичайното си местопребиваване за дълъг период от време, да може да стигне до заключението, че може да се приложи правото на тази държава, ако партньорите са разчитали на него. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.
- (51) Правото, определено като приложимо към имуществените последици на регистрираното партньорство, следва да урежда тези последици от момента на класифициране на имуществото на единия или двамата партньори в различни категории по време на регистрираното партньорство и след прекратяването му до прекратяването на имуществената общност. То следва да включва действието на имуществените последици на регистрираното партньорство върху правоотношенията на един от партньорите с трети лица. При все това правото, приложимо за имуществените последици на регистрираното партньорство може да се противопоставя на трети лица от партньор с цел уреждане на тези последици, само когато правоотношенията между партньора и третото лице са възникнали в момент, когато третото лице е знаело или е следвало да знае за това право.
- (52) По съображения, свързани с обществен интерес, като защита на политическата, социалната или икономическата организация на дадена държава членка, съдилищата и други компетентни органи на държавите членки следва да имат възможност в изключителни случаи да прилагат изключения въз основа на първостепенни повелителни норми. Понятието „първостепенни повелителни норми“ съответно следва да обхваща правила с императивен характер, като правилата за защита на семейното жилище. При все това изключението от прилагането на правото, приложимо към имуществените последици на регистрираното партньорство, следва да бъде тълкувано тясно, за да продължи да бъде съвместимо с общата цел на настоящия регламент.
- (53) По съображения, също свързани с обществен интерес, съдилищата и други компетентни органи в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки, следва да имат право да пренебрегнат, при изключителни обстоятелства, определени разпоредби на чуждото право, когато в конкретния случай прилагането на тези разпоредби би било в явно несъответствие с обществения ред (*ordre public*) на съответната държава членка. Съдилищата или другите компетентни органи не следва обаче да могат да използват изключението за обществен интерес с цел да не прилагат правото на друга държава, да откажат признаването или, според случая, приемането или изпълнението на съдебно решение, автентичен акт или съдебна спогодба от друга държава членка, ако това би било в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), и по-специално с член 21 от нея относно принципа за недискриминация.
- (54) Тъй като има държави, в които успоредно съществуват две или повече правни системи или набор от правила, отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, уместно е да се предвиди в каква степен разпоредбите на настоящия регламент се прилагат в различните териториални единици на тези държави.
- (55) В контекста на общата цел — взаимно признаване на решения, постановени в държавите членки по въпросите на имуществените последици на регистрирани партньорства, настоящият регламент следва да предвиди норми относно признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения, подобни на нормите, предвидени в други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

- (56) За да се вземат предвид различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки, с настоящия регламент следва да се гарантират приемането и изпълняемостта във всички държави членки на автентичните актове във връзка с имуществените последици на регистрирани партньорства.
- (57) Автентичните актове следва да имат в друга държава членка същата доказателствена сила, каквато имат в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимото действие. При определянето на доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка или на възможно най-сравнимото действие следва да се посочат видът и обхватът на доказателствената сила на автентичния акт в държавата членка по произход. Следователно доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка следва да зависи от правото на държавата членка по произход.
- (58) „Автентичността“ на автентичния акт следва да бъде автономно понятие, което обхваща такива елементи като истинността на акта, формалните предпоставки за него, правомощията на органа, изготвил акта, и процедурата за изготвянето му. То следва да обхваща и фактическите елементи, описани в автентичния акт от съответния орган, като факта, че посочените страни са се явили пред този орган на указаната дата и че са направили посочените изявления. Страна, която желае да оспори автентичността на автентичен акт, следва да направи това пред компетентния съд в държавата членка по произход на автентичния акт съгласно правото на тази държава членка.
- (59) Формулировката „правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт“ следва да се тълкува като позоваване на съдържанието по същество, отразено в автентичния акт. Страна, която желае да оспори правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, следва да направи това пред компетентните по настоящия регламент съдилища, които следва да решат спора в съответствие с приложимото към имуществените последици на регистрираното партньорство право.
- (60) Ако въпрос, отнасящ се до правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, бъде повдигнат като инцидентен иск в хода на производство пред съд на държава членка, този съд следва да бъде компетентен да разгледа този иск.
- (61) Автентичен акт, който се оспорва, не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, докато трае производството по оспорването. Ако се оспорва само конкретен въпрос, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичния акт, оспореният автентичен акт не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход по отношение на предмета на обжалването, докато трае производството по оспорването. Автентичен акт, който е обявен за недействителен в резултат от оспорването му, престава да има доказателствена сила.
- (62) Орган, пред който в приложение на настоящия регламент бъдат представени два несъвместими автентични акта, следва да прецени дали и на кой от двата автентични акта следва да бъде даден приоритет, като вземе предвид обстоятелствата по конкретния случай. Когато от обстоятелствата по случая не става ясно дали и на кой от автентичните актове следва да бъде даден приоритет, въпросът следва да се реши от съдилищата, компетентни съгласно настоящия регламент, или, когато въпросът е повдигнат като инцидентен иск в хода на производството, от съда по производството. При несъвместимост между автентичен акт и решение следва да се разгледат основанията за отказ за признаване на решения съгласно настоящия регламент.
- (63) Признаването и изпълнението на решение относно имуществените последици на регистрирано партньорство по силата на настоящия регламент по никакъв начин не следва да предполага признаване на регистрираното партньорство, което стои в основата на решението.
- (64) Следва да се уточни връзката между настоящия регламент и двустранните или многостранни конвенции в областта на имуществените последици на регистрирани партньорства, по които държавите членки са страни.
- (65) За улесняване на прилагането на настоящия регламент следва да се предвиди задължение за държавите членки да предоставят определен тип информация относно своето законодателство и процедури, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета⁽¹⁾. За да се даде възможност за навременно публикуване в

⁽¹⁾ Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

Официален вестник на Европейския съюз на цялата информация от значение за практическото прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да предоставят тази информация на Комисията, преди регламентът да започне да се прилага.

- (66) По същия начин, за да се улесни прилагането на настоящия регламент и да се даде възможност за използване на съвременни комуникационни технологии, следва да се предвидят стандартни формуляри за свидетелства, които да бъдат предоставяни във връзка със заявление за декларация за изпълняемост на решение, автентичен акт или съдебна спогодба.
- (67) При изчисляване на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ⁽¹⁾.
- (68) С цел осигуряване на еднакви условия за прилагането на настоящия регламент на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия във връзка с изготвянето и последващото изменение на свидетелствата и формулярите, отнасящи се до декларацията за изпълняемост на решения, съдебни спогодби и автентични актове. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (69) За приемането на актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по консултиране.
- (70) Целите на настоящия регламент, а именно свободното движение на хора в Съюза, възможността партньорите да организират помежду си и спрямо трети лица имуществените си отношения, както по време на съвместния си живот, така и при прекратяване на имуществената общност, по-голямата предвидимост и правна сигурност, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба и последиците на настоящия регламент, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, когато това е уместно — чрез засилено сътрудничество между държавите членки. В съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз, Съюзът разполага с компетентност да предприема действия. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (71) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата, и по-специално членове 7, 9, 17, 21 и 47 от нея, отнасящи се съответно до зачитането на личния и семейния живот, правото на създаване на семейство в съответствие с националните закони, правото на собственост, принципа за недискриминация и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес. Настоящият регламент следва да се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на тези права и принципи,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент урежда имуществените последици на регистрираните партньорства.

Той не се прилага към данъчни, митнически или административни въпроси.

2. От обхвата на настоящия регламент са изключени:

- a) дееспособността на партньорите,
- b) съществуването, действителността или признаването на регистрирано партньорство,

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- в) задълженията за издръжка,
- г) наследяването на починал партньор,
- д) социалното осигуряване,
- е) правото на прехвърляне или на адаптиране между партньорите в случай на прекратяване или анулиране на регистрираното партньорство на права на пенсиониране или на пенсия за инвалидност, придобити по време на регистрираното партньорство и които не са били източник на доход от пенсии по време на регистрираното партньорство,
- ж) видът на вещните права, свързани с дадено имущество, и
- з) вписването в регистър на права върху недвижима или движима собственост, включително правните изисквания за такова вписване, както и последиците от вписването или невписването на такива права в регистър.

Член 2

Компетентност по въпросите на имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки

Настоящият регламент не засяга компетентността на органите на държавите членки да разглеждат въпроси от областта на имуществените последици на регистрираните партньорства.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящия регламент:
 - а) „регистрирано партньорство“ означава режима, на който се подчинява съжителството между две лица, който е предвиден от закона, чиято регистрация е задължителна по силата на закона и който изпълнява наложените от този закон правни изисквания за създаването му;
 - б) „имуществени последици на регистрирано партньорство“ означава съвкупността от правила, свързани с имуществените отношения на партньорите, помежду им и в отношенията им с трети лица, които произтичат от правоотношението, създадено с регистрирането на партньорството или неговото прекратяване;
 - в) „споразумение за имуществени отношения между партньори“ означава всяко споразумение, с което партньорите или бъдещите партньори уреждат имуществените последици на тяхното регистрирано партньорство;
 - г) „автентичен акт“ означава документ в областта на имуществените последици на регистрирано партньорство, който е формално съставен или вписан като автентичен акт в държавата членка и чиято автентичност:
 - i) се отнася до подписа и съдържанието на автентичния акт, и
 - ii) е установена от публичен орган или всеки друг орган, оправомощен за това от държавата членка по произход;
 - д) „решение“ означава всяко решение в областта на имуществените последици на регистрирано партньорство, постановено от съд на държава членка, независимо от наименованието на решението, включително решение на съдебен служител относно определянето на разходите или разноските;
 - е) „съдебна спогодба“ означава споразумение в областта на имуществените последици на регистрирано партньорство, одобрено от съд или сключено пред съд в хода на дадено производство;
 - ж) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е постановено решението, съставен е автентичният акт или е одобрена, или е сключена съдебната спогодба;
 - з) „държава членка на изпълнението“ означава държавата членка, в която се иска признаване и/или изпълнение на решението, на автентичния акт или на съдебната спогодба.

2. За целите на настоящия регламент „съд“ означава всеки съдебен орган и всички други органи и правни специалисти, компетентни по въпросите на имуществените последици на регистрирани партньорства, които упражняват съдебни функции, или действат чрез делегиране на правомощия от страна на съдебен орган, или действат под контрола на съдебен орган, при условие че тези други органи и правни специалисти предоставят гаранции за своята непристрастност и за правото на всички страни да бъдат изслушвани и при условие че решенията, които постановяват съгласно правото на държавата членка, в която действат:

- a) могат да бъдат обжалвани пред съдебен орган или да бъдат преразглеждани от такъв орган; и
- b) имат сходна сила и последици като решение на съдебен орган по същия въпрос.

Държавите членки изпращат уведомление до Комисията относно другите органи и правни специалисти, посочени в първа алинея, в съответствие с член 64.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 4

Компетентност в случай на смърт на един от партньорите

Когато съд на държава членка бъде сезиран по въпроси от областта на наследяването на регистриран партньор по смисъла на Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава са компетентни да се произнасят по въпроси относно имуществените последици на регистрираното партньорство, възникнали във връзка с този наследствен казус.

Член 5

Компетентност в случаи на прекратяване или анулиране

1. Когато съд на държава членка бъде сезиран да се произнесе по прекратяването или анулирането на регистрирано партньорство, съдилищата на тази държава са компетентни да се произнасят относно имуществените последици на регистрираното партньорство, произтичащи от прекратяването или анулирането, когато партньорите са съгласни за това.
2. Ако споразумението, посочено в параграф 1 от настоящия член, е сключено преди съдът да бъде сезиран да се произнесе по въпроси на имуществените последици на регистрираното партньорство, споразумението съответства на изискванията на член 7.

Член 6

Компетентност в други случаи

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4 или член 5 или в случаите, различни от предвидените в посочените членове, компетентността да се произнася по имуществените последици на регистрираното партньорство принадлежи на съдилищата на държавата членка:

- a) на чиято територия партньорите имат обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено,
- b) на чиято територия партньорите са имали последното обичайно местопребиваване, ако единият от тях все още живее там към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено,
- v) на чиято територия ответникът има обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда или, ако това не е изпълнено,
- г) по еднаквото гражданство на партньорите към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено,
- д) по силата на чието право е създадено регистрираното партньорство.

Член 7

Избор на съд

1. При случаите, които попадат в обхвата на член 6, страните могат да се споразумеят съдилищата на държавата членка, чието право е приложимо съгласно член 22 или член 26, параграф 1, или съдилищата на държавата членка, съгласно чието право е създадено регистрираното партньорство, да имат изключителна компетентност да се произнасят по въпроси, свързани с режима на имуществени отношения на регистрираното им партньорство.
2. Споразумението, посочено в параграф 1, се представя в писмена форма, с отбелязана дата и подписано от страните. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

Член 8

Компетентност, основана на явяването на ответника

1. Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава членка, чието право е приложимо съгласно член 22 или член 26, параграф 1, и пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността, или в случаите, попадащи в обхвата на член 4.
2. Преди да приеме компетентност съгласно параграф 1, съдът се уверява, че ответникът е информиран за правото си да оспори компетентността, както и за последиците от явяването или неявяването си.

Член 9

Алтернативна компетентност

1. Ако съд на държава членка, който е компетентен съгласно членове 4 и 5 или член 6, букви а), б), в) или г), счете, че неговото право не предвижда правния институт на регистрираното партньорство, той може да се откаже от компетентност. Ако съдът реши да се откаже от компетентност, той прави това незабавно.
2. Когато съд, посочен в параграф 1 от настоящия член, се откаже от компетентност и когато страните в производството се споразумеят да възложат компетентност на съдилищата на всяка друга държава членка в съответствие с член 7, компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираното партньорство, са съдилищата на тази държава членка.

В останалите случаи компетентни да се произнасят по имуществените последици на регистрираното партньорство са съдилищата на всяка друга държава членка съгласно член 6 или 8.

3. Настоящият член не се прилага, когато страните са получили прекратяване или анулиране на регистрирано партньорство, които могат да бъдат признати в държавата членка на сезирания съд.

Член 10

Субсидиарна компетентност

Ако нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7 или 8 или когато всички съдилища по член 9 са обявили, че се отказват от компетентност, и нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 6, буква д), член 7 или 8, съдилищата на държава членка са компетентни, доколкото недвижимото имущество на единия или на двамата партньори се намира на територията на тази държава членка, но в такъв случай сезираният съд е компетентен да се произнесе само относно това недвижимо имущество.

Член 11

Forum necessitatis

Ако нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7, 8 или 10 или когато всички съдилища съгласно член 9 са обявили, че се отказват от компетентност, и нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 6, буква д), или член 7, 8 или 10, съдилищата на държава членка могат по изключение да се произнесат относно имуществените последици на регистрирано партньорство, ако производството не може да се образува или проведе в рамките на разумното или не е възможно в трета държава, с която случаят е тясно свързан.

Случаят трябва да е свързан в достатъчна степен с държавата членка на сезирания съд.

Член 12

Насрещни искове

Съдът, в който се води производството на основание член 4, 5, 6, 7, 8, 10 или 11, е компетентен също така да разглежда насрещни искове, доколкото те попадат в обхвата на настоящия регламент.

Член 13

Ограниченост на производството

1. Когато имуществото на починалия, чието наследяване попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 650/2012, включва активи, намиращи се в трета държава, съдът, сезиран да се произнесе по имуществените последици на регистрираното партньорство, може по искане на една от страните да реши да не се произнася по отношение на един или повече такива активи, ако може да се очаква, че решението му по отношение на тези активи няма да бъде признато и, когато е приложимо, обявено за изпълняемо в тази трета държава.
2. Параграф 1 не засяга правото на страните да ограничат обхвата на производството съгласно правото на държавата членка на сезирания съд.

Член 14

Сезиране на съд

За целите на настоящата глава съдът се смята за сезиран:

- а) към датата на подаване в съда на исковата молба или на равностоен документ, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за уведомяване или връчване на съответните документи на ответника;
- б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, към момента на получаването му от отговорната за връчването служба, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за внасянето на документа в съда; или
- в) ако производството е образувано служебно от съда към момента, в който съдът взема решение за образуване на производството, или, ако такова решение не е необходимо, към момента на регистрирането на делото от съда.

Член 15

Проверка за компетентност

Когато съд на държава членка бъде сезиран по дело, свързано с имуществените последици на регистрирано партньорство, което не попада в неговата компетентност по силата на настоящия регламент, той служебно се обявява за некомпетентен.

Член 16

Проверка за допустимост

1. Когато ответник, който има обичайно местопребиваване на територията на държава, различна от държавата членка, където е предявен искът, не се яви на делото, компетентният съгласно настоящия регламент съд спира производството, докато не се установи, че ответникът е имал възможност да получи исквата молба или равностоен документ своевременно, за да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими мерки за тази цел.
2. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се прилага вместо параграф 1 от настоящия член, ако исквата молба или равностоен документ трябва да бъдат предадени от една държава членка на друга в изпълнение на въпросния регламент.
3. Ако разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1393/2007 са неприложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако исквата молба или равностоен документ трябва да се изпратят в чужбина в изпълнение на тази конвенция.

Член 17

Висящ процес

1. Когато искове с един и същ предмет, на едно и също основание и между едни и същи страни са предявени в съдилища на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, спира служебно производството до установяване на компетентността на първия сезиран съд.
2. По посочените в параграф 1 дела по искане на сезиран със спора съд всеки друг сезиран съд незабавно уведомява първия съд относно датата, на която е бил сезиран.
3. След установяване на компетентността на първия сезиран съд, съдът, пред който е предявен иск по-късно, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

Член 18

Свързани искове

1. Когато свързани искове са висящи пред съдилища на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може да спре производството.
2. Когато искове, посочени в параграф 1, са висящи пред първоинстанционни съдилища, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може също да се откаже от компетентност по молба на една от страните, при условие че първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните искове и правото му допуска тяхното съединяване.
3. За целите на настоящия член исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си решения, постановени в отделни производства.

Член 19

Временни, включително охранителни, мерки

Към съдилищата на държава членка може да се отправи молба за такива временни мерки, включително охранителни мерки, каквито съществуват съгласно нейното право дори ако съгласно настоящия регламент съдилищата на друга държава членка са компетентни по същността на спора.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

ГЛАВА III

ПРИЛОЖИМО ПРАВО

Член 20

Всеобщо приложение

Правото, определено като приложимо съгласно настоящия регламент, се прилага дори когато не е право на държава членка.

Член 21

Единство на приложимото право

Правото, приложимо към имуществените последици на регистрирано партньорство, се прилага за всички активи, които са засегнати от тези последици, независимо от тяхното местонахождение.

Член 22

Избор на приложимо право

1. Партньорите или бъдещите партньори могат да се споразумеят да посочат или променят правото, приложимо към имуществените последици на тяхното регистрирано партньорство, при условие че това право придава имуществени последици на правния институт на регистрираното партньорство и при условие че това право е едно от следните:

- a) правото на държавата, в която партньорите или бъдещите партньори, или единият от тях, имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението,
- b) правото на държавата, чийто гражданин е един от партньорите или бъдещите партньори към момента на сключване на споразумението, или
- v) правото на държавата, по чието право е създадено регистрираното партньорство.

2. Освен ако партньорите не са договорили друго, смяната по време на партньорството на правото, приложимо към режима на имуществените отношения на регистрираното им партньорство, има действие само в бъдеще.

3. Всяка смяна с обратно действие на приложимото право съгласно параграф 2 не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от това право.

Член 23

Действителност по отношение на формата на споразумението за избор на приложимо право

1. Споразумението, посочено в член 22, се изготвя в писмена форма, с вписване на дата и полагане на подписи от двамата партньори. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

2. Ако правото на държавата членка, в която двамата партньори имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

3. Ако към момента на сключване на споразумението партньорите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

4. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от партньорите има обичайно местопребиваване в държава членка и ако в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

Член 24

Съгласие и материалноправна действителност

1. Наличието и действителността на споразумението относно избора на правото или на отделна разпоредба от това споразумение се определят от правото, което би било приложимо съгласно член 22, ако споразумението или разпоредбата биха били действителни.
2. Въпреки това, за да установи, че не е изразил съгласие, всеки един от партньорите може да се позове на правото на държавата, в която има обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда, ако от обстоятелствата е видно, че не е оправдано последиците от неговите действия да се определят в съответствие с правото, определено в параграф 1.

Член 25

Действителност по отношение на формата на споразумение за имуществени отношения между партньори

1. Споразумението за имуществени отношения между партньори се изготвя в писмена форма, с вписана дата и положен подпис от двамата партньори. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.
2. Ако правото на държавата членка, в която двамата партньори имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

Ако към момента на сключване на споразумението партньорите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

Ако към момента на сключване на споразумението само единият от партньорите има обичайно местопребиваване в държава членка и ако в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

3. Ако правото, приложимо за имуществените последици на регистрираното партньорство предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата, се прилагат тези изисквания.

Член 26

Приложимо право при липса на избор от страните

1. При липсата на споразумение за избор на приложимо право съгласно член 22, приложимото право за имуществените последици на регистрираните партньорства е правото на държавата, по силата на чието право е създадено регистрираното партньорство.
2. По изключение и по молба на някой от партньорите съдебният орган, който е компетентен да се произнася по въпроси, засягащи имуществените последици на регистрираните партньорства, може да реши, че правото на държава, различна от държавата, чието право е приложимо съгласно параграф 1, урежда имуществените последици на регистрираното партньорство, ако това право придава имуществени последици на правния институт на регистрираното партньорство и ако ищецът удостовери, че:
 - а) последното общо обичайно местопребиваване на партньорите е било в тази друга държава за значително дълъг период от време; и
 - б) и двамата партньори са разчитали на правото на тази друга държава при организацията и планирането на имуществените си отношения.

Правото на тази друга държава се прилага от момента на създаване на регистрираното партньорство, освен ако някой от партньорите изрази несъгласие. В такъв случай правото на тази друга държава има действие от момента на установяване на последното общо обичайно местопребиваване в тази друга държава.

Прилагането на правото на другата държава не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от правото, приложимо съгласно параграф 1.

Настоящият параграф не се прилага, когато партньорите са сключили споразумение за имуществени отношения между партньори преди установяването на последното им общо обичайно местопребиване в тази друга държава.

Член 27

Обхват на приложимото право

Правото, приложимо към имуществените последици на регистрираните партньорства съгласно настоящия регламент, урежда, наред с другото:

- а) класификацията на имуществото на единия или двамата партньори в различни категории по време на регистрираното партньорство и след прекратяването му,
- б) прехвърлянето на имущество от една категория в друга,
- в) отговорността на единия партньор за задължения и дългове на другия партньор,
- г) правомощията, правата и задълженията на който и да било от партньорите или на двамата партньори по отношение на имуществото,
- д) делбата, разпределянето или осребряването на имущество при прекратяване на регистрираното партньорство,
- е) действието на имуществените последици на регистрираните партньорства върху правоотношенията на един от партньорите с трети лица, и
- ж) материалноправната действителност на споразумението за имуществени отношения между партньорите.

Член 28

Противопоставимост на трети лица

1. Независимо от член 27, буква е), правото, приложимо за имуществените последици на регистрирано партньорство между партньорите, не може да бъде противопоставяно от някой от партньорите на трето лице в спор между третото лице и единия или двамата партньори, освен ако това трето лице е знаело или, при полагане на дължимата грижа, е следвало да знае за това право.

2. Счита се, че третото лице знае за правото, което урежда имуществените последици на регистрираното партньорство ако:

- а) това право е правото на:
 - i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена между един от партньорите и третото лице,
 - ii) държавата, на чиято територия договарящият партньор и третото лице пребивават обичайно, или
 - iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество;или
- б) всеки от партньорите е изпълнил приложимите изисквания за разкриване или регистриране на имуществените последици на регистрираното партньорство, предвидени в правото на:
 - i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена между един от партньорите и третото лице,
 - ii) държавата, на чиято територия договарящият партньор и третото лице пребивават обичайно, или
 - iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество.

3. Когато по силата на параграф 1 партньорът не може да противопоставя на трето лице правото, приложимо за имуществените последици на регистрирано партньорство, тези имуществени последици спрямо третото лице се уреждат от:

- а) правото на държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от партньорите и третото лице; или
- б) в случаите, засягащи недвижимо имущество или регистрирани активи или права, правото на държавата, на чиято територия се намира това имущество или в която са регистрирани активите или правата.

Член 29

Адаптиране на вещни права

Когато дадено лице се позове на вещно право, което притежава съгласно приложимото към имуществените последици на регистрираното партньорство право, а правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не познава въпросното вещно право, това вещно право, ако е необходимо и доколкото е възможно, се адаптира към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на тази държава, като се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици.

Член 30

Първостепенни повелителни норми

1. Никоя разпоредба от настоящия регламент не ограничава прилагането на първостепенните повелителни норми на правото на сезирания съд.
2. Първостепенните повелителни норми са норми, чието спазване държавата членка разглежда като решаващо за защита на нейните обществени интереси, като например политическата, социалната или икономическата организация на държавата, доколкото те са приложими към всеки случай, попадащ в обхвата им, независимо от приложимото на друго основание право към имуществените последици на регистрираното партньорство съгласно настоящия регламент.

Член 31

Обществен ред (*ordre public*)

Прилагането на разпоредба от правото на държава, определено с настоящия регламент, може да бъде отказано само ако то е явно несъвместимо с обществения ред (*ordre public*) на сезирания съд.

Член 32

Изключване на препращането

Прилагането на правото на дадена държава, определено с настоящия регламент, означава прилагане на действащите правни норми на тази държава, различни от нормите на нейното международно частно право.

Член 33

Държави с повече от една правна система — интертериториални стълкновения на закони

1. Когато правото, определено като приложимо от настоящия регламент, е правото на държава, която включва няколко териториални единици, всяка от които има собствен правен режим в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, вътрешните стълкновителни норми на тази държава определят съответната териториална единица, чиито законови правила се прилагат.

2. При липса на такива вътрешни съгласителни норми:
- а) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на приложимото право съгласно разпоредбите относно обичайното местопребиваване на партньорите се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, в която партньорите имат обичайно местопребиваване;
 - б) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на приложимото право съгласно разпоредбите относно гражданството на партньорите се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, с която партньорите са най-тясно свързани;
 - в) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на приложимото право съгласно която и да е друга разпоредба, която използва други елементи като свързващи критерии, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица по местонахождение на съответния елемент.

Член 34

Държави с повече от една правна система — междуличностни съгласителни на закони

По отношение на държава, в която съществуват две или повече правни системи или съвкупност от норми, приложими за различни категории лица в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, всяко позоваване на правото на тази държава се тълкува като отнасящо се за правната система или съвкупността от норми, определени от действащите в тази държава правила. При отсъствие на такива правила се прилага правната система или съвкупност от правила, с която (които) партньорите имат най-тясна връзка.

Член 35

Неприлагане на настоящия регламент към вътрешните съгласителни на закони

Държава членка, в която различни териториални единици имат собствен правен режим в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, не е длъжна да прилага настоящия регламент към съгласителните на закони, възникнали единствено между правните режими на такива единици.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЯЕМОСТ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ

Член 36

Признаване

1. Решенията, постановени в държава членка, се признават в другите държави членки, без да се изисква каквато и да е специална процедура.
2. В случай на оспорване всяка заинтересована страна, чието основно искане е признаването на решение, може в съответствие с процедурите, предвидени в членове 44—57, да поиска решението да бъде признато.
3. Ако изходът на дело в съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос за признаване, този съд е компетентен да се произнесе по въпроса.

Член 37

Основания за непризнание

Решение не се признава:

- а) ако признаването явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) на държавата членка, в която се иска признаване;
- б) на неявения се ответник не е връчена исковата молба или равностоен документ своевременно и по начин, който да му позволи да организира защитата си, освен в случай че ответникът не е упражнил правото си да оспори решението, въпреки че е имал възможност да направи това;
- в) то противоречи на решение, постановено в производство между същите страни в държавата членка, в която се иска признаване;
- г) когато то противоречи на решение, постановено по-рано в друга държава членка или в трета държава между същите страни по спор със същия предмет и на същото основание, при условие че по-рано постановеното решение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата членка, в която се иска признаване.

Член 38

Основни права

Член 37 от настоящия регламент се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на основните права и принципи, признати в Хартата, по-специално в член 21 от нея относно принципа на недискриминация.

Член 39

Забрана за преразглеждане на компетентността на съда по произход

1. Компетентността на съдилищата на държавата членка по произход не може да се преразглежда.
2. Критерият за обществен ред (*ordre public*), посочен в член 37, не се прилага към нормите за компетентност, посочени в членове 4—12.

Член 40

Забрана за преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на решение, постановено в държава членка.

Член 41

Спиране на производството за признаване

Съдът на държава членка, пред който се иска признаване на решение, постановено в друга държава членка, може да спре производството, ако решението е предмет на обжалване по общия ред в държавата членка по произход.

Член 42

Изпълняемост

Решенията, постановени в държава членка и подлежащи на изпълнение в нея, са изпълняеми в друга държава членка, когато по искане на заинтересована страна те са били обявени за подлежащи на изпълнение там в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

Член 43

Определяне на местоживеене

За да определи дали за целите на процедурата, предвидена в членове 44—57, дадена страна има местоживеене в държавата членка по изпълнение, сезираният съд прилага вътрешното право на тази държава членка.

Член 44

Териториална компетентност

1. Молбата за декларация за изпълняемост се подава пред съда или пред компетентния орган на държавата членка по изпълнение, за който Комисията е уведомена от тази държава членка в съответствие с член 64.
2. Териториалната компетентност се определя според местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, или според мястото на изпълнението.

Член 45

Процедура

1. Процедурата за подаване на молба се урежда от правото на държавата членка по изпълнение.
2. Молителят не е длъжен да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата членка по изпълнение.
3. Молбата се придружава от следните документи:
 - а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата достоверност;
 - б) свидетелство, издадено от съда или компетентния орган на държавата членка по произход, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, без да се засяга разпоредбата на член 46.

Член 46

Непредставяне на свидетелство

1. Ако не бъде представено свидетелството, посочено в член 45, параграф 3, буква б), съдът или компетентният орган може да даде срок за представянето му или да приеме равностоен документ или, ако прецени, че разполага с достатъчно информация, да не изиска представянето му.
2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, се представя превод или транслитерация на документите. Преводът се извършва от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите членки.

Член 47

Декларация за изпълняемост

Решението се обявява за подлежащо на изпълнение веднага след приключване на формалностите, установени в член 45 без преразглеждане по член 37. Страната, срещу която е поискано изпълнението, няма право на този етап от производството да прави забележки по молбата.

Член 48

Уведомяване за решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на молителя в съответствие с процедурата, установена от правото на държавата членка на изпълнение.
2. Декларацията за изпълняемост се връчва или съобщава на страната, срещу която е поискано изпълнението, заедно със съдебното решение, ако то все още не ѝ е връчено или съобщено.

Член 49

Обжалване на решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.
2. Жалбата се подава в съда, относно който съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.
3. Жалбата се разглежда в съответствие с правилата на състезателната процедура.
4. Ако страната, срещу която е поискано изпълнението, не се яви пред съда, сезиран с жалба от молителя, се прилага член 16, дори когато страната, срещу която е поискано изпълнението, няма местоживеее в никоя от държавите членки.
5. Декларацията за изпълняемост може да се обжалва в срок от 30 дни от връчването или съобщаването ѝ. Ако местоживееето на страната, срещу която е поискано изпълнението, е в държава членка, различна от държавата, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е 60 дни и започва да тече от датата на връчването или съобщаването лично на лицето или на неговия адрес. Не се допуска удължаване на срока по причина на отдалеченост.

Член 50

Процедура за оспорване на решението, постановено по жалбата

Решението, постановено по жалбата, може да бъде оспорено само съгласно процедурата, относно която съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.

Член 51

Отказ или отмяна на декларация за изпълняемост

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията, посочени в член 37. Съдът постановява решението си незабавно.

Член 52

Спиране на производството

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, по молба на страната, срещу която се иска изпълнение, спира производството, ако изпълнението на решението е спряно в държавата членка по произход поради подадена жалба.

Член 53

Временни, включително охранителни, мерки

1. Когато съдебно решение трябва да бъде признато по силата на настоящата глава, няма пречки молителят да поиска временни, включително охранителни, мерки, в съответствие с правото на държавата членка на изпълнение, без да се изисква декларация за изпълняемост по смисъла на член 47.
2. Декларацията за изпълняемост съдържа по закон правомощие за предприемане на всякакви охранителни мерки.
3. По време на определения в член 49, параграф 5 срок за обжалване на декларацията за изпълняемост и докато се вземе решение по жалбата, спрямо имуществото на страната, срещу която е поискано изпълнението, не могат да се предприемат други мерки за изпълнение, освен охранителни.

Член 54

Частична изпълняемост

1. Когато е постановено решение по няколко точки от иска, а декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички, съдът или компетентният орган издава такава за една или няколко от тях.
2. Молителят може да поиска декларацията за изпълняемост да се ограничава до определени части от решението.

Член 55

Правна помощ

Молител, който в държавата членка по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноси, има право във всички производства за декларация за изпълняемост да се ползва от най-благоприятната правна помощ или най-обхватното освобождаване от разходи и разноси, които се предвиждат съгласно правото на държавата членка на изпълнение.

Член 56

Освобождаване от гаранции, обезпечения или депозити

Не се изисква обезпечение, гаранция или депозит, под каквото и да е название, от страна, подала молба в дадена държава членка за признаване, изпълняемост или изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, въз основа на обстоятелството, че лицето е чужд гражданин или че няма местоживееене или местопребиваване в държавата членка по изпълнение.

Член 57

Освобождаване от данъци, налози или такси

При производства за издаване на декларация за изпълняемост в държавата членка по изпълнение не се събират никакви данъци, налози или такси, изчислени въз основа на стойността на иска.

ГЛАВА V

АВТЕНТИЧНИ АКТОВЕ И СЪДЕБНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 58

Приемане на автентични актове

1. Автентичните актове, съставени в дадена държава членка, имат същата доказателствена сила в друга държава членка, както в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимата сила, при условие че това не противоречи явно на обществения ред (*ordre public*) в засегнатата държава членка.

Лице, което желае да използва автентичен акт в друга държава членка, може да поиска от органа, съставящ автентичния акт в държавата членка по произход, да попълни формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, в който е описано каква доказателствена сила има автентичният акт в държавата членка по произход.

2. Оспорване на автентичността на автентичен акт се прави пред съдилищата на държавата членка по произход и решението по оспорването се взема по силата на правото на тази държава. Оспорваният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в друга държава членка, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

3. Оспорване на правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт, се прави пред съдилищата, които са компетентни съгласно настоящия регламент, и решение по оспорването се взема по силата на правото, приложимо съгласно глава III. Оспорваният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, по отношение на предмета на обжалването, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

4. Ако изходът от производството пред съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентен иск, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, компетентен да се произнесе по този иск е същият съд.

Член 59

Изпълняемост на автентични актове

1. Автентичен акт, който подлежи на изпълнение в държавата членка по произход, се обявява за изпълняем в друга държава членка по молба на заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) органът, който е съставил автентичния акт, издава по молба на заинтересованата страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на автентичния акт явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка на изпълнение.

Член 60

Изпълняемост на съдебни спогодби

1. Съдебни спогодби, които подлежат на изпълнение в държавата членка по произход, се обявяват за изпълняеми в друга държава членка по молба на всяка заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) съдът, който е одобрил съдебната спогодба или в който тя е сключена, издава по молба на всяка заинтересована страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на съдебната спогодба явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка по изпълнение.

ГЛАВА VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 61

Легализация и други подобни формалности

Легализация или друг подобен вид формален акт не се изисква за документи, издадени в държава членка съгласно настоящия регламент.

Член 62

Връзка със съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на двустранните или многостранните конвенции, по които една или няколко държави членки са страни към момента на приемането на настоящия регламент или на решение съгласно член 331, параграф 1 от ДФЕС и които засягат въпроси, уредени от настоящия регламент, без да се засягат задълженията на държавите членки по силата на член 351 от ДФЕС.

2. Независимо от параграф 1, в отношенията между държавите членки настоящият регламент има предимство пред конвенциите, сключени между тях, доколкото тези конвенции се отнасят до уредени от настоящия регламент въпроси.

Член 63

Информация, която се предоставя на обществеността

С цел предоставяне на информация на обществеността в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела държавите членки предоставят на Комисията кратко описание на националните си разпоредби и процедури относно имуществените последици при регистрирани партньорства, включително сведения за вида орган, който е компетентен по въпросите на имуществени последици при регистрирани партньорства, и противопоставимостта на трети лица съгласно член 28.

Държавите членки постоянно актуализират тази информация.

Член 64

Информация относно данните за връзка и процедурите

1. Най-късно до 29 април 2018 г. държавите членки съобщават на Комисията:

- а) съдилищата или органите, компетентни да разглеждат молби за декларация за изпълняемост в съответствие с член 44, параграф 1 и да се произнасят по жалби срещу решения по такива молби в съответствие с член 49, параграф 2;
- б) процедурите по оспорване на решението, постановено по жалба, посочени в член 50.

Държавите членки уведомяват Комисията за всякакви последващи промени в тази информация.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* изпратената съгласно параграф 1 информация с изключение на адресите и другите данни за връзка на съдилищата и органите, посочени в параграф 1, буква а).
3. Комисията осигурява публичен достъп до изпратената съгласно параграф 1 информация чрез всички подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 65

Изготвяне и последващо изменение на списъка, в който се съдържа информацията, посочена в член 3, параграф 2

1. Въз основа на изпратените от държавите членки уведомления Комисията изготвя списък на другите органи и правните специалисти, посочени в член 3, параграф 2.
2. Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи промени в информацията, която се съдържа в този списък. Комисията съответно изменя списъка.
3. Комисията публикува списъка и евентуалните му последващи изменения в *Официален вестник на Европейския съюз*.
4. Комисията предоставя публичен достъп до цялата информация, за която е нотифицирана в съответствие с параграфи 1 и 2, чрез други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 66

Изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и в членове 58, 59 и 60

Комисията приема актове за изпълнение с цел изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и членове 58, 59 и 60. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

Член 67

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 68

Клауза за преглед

1. До 29 януари 2027 г. и на всеки пет години след това, Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за изменение на настоящия регламент.
2. До 29 януари 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на членове 9 и 38 от настоящия регламент. Този доклад оценява по-специално степента, до която посочените членове са гарантирали достъп до правосъдие.

3. За целите на докладите, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки съобщават на Комисията съответната информация за прилагането на настоящия регламент от съдилищата им.

Член 69

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага само за образувани правни производства, формално съставени или вписани автентични актове и одобрени или сключени съдебни спогодби на или след 29 януари 2019 г., при спазване на параграфи 2 и 3.
2. Ако обаче производството е образувано в държавата членка по произход преди 29 януари 2019 г., решенията, постановени след тази дата, се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава IV, ако приложимите правила относно компетентността съответстват на тези, предвидени от разпоредбите на глава II.
3. Разпоредбите на глава III се прилагат само за партньори, които са регистрирали партньорството си или са определили приложимото право за имуществените отношения на регистрираното си партньорство след 29 януари 2019 г..

Член 70

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Настоящият регламент се прилага в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, разрешено с Решение (ЕС) 2016/954.

Той се прилага, считано от 29 януари 2019 г., с изключение на членове 63 и 64, които се прилагат, считано от 29 април 2018 г., и членове 65, 66 и 67, които се прилагат, считано от 29 юли 2016 г. За тези държави членки, които участват в засиленото сътрудничество по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС, настоящият регламент се прилага, считано от датата, посочена в това решение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Люксембург на 24 юни 2016 година.

За Съвета
Председател
A.G. KOENDERS

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1105 НА КОМИСИЯТА**от 7 юли 2016 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 7 юли 2016 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

*Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ OBL 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

⁽²⁾ OBL 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MA	150,6
	ZZ	150,6
0709 93 10	TR	135,9
	ZZ	135,9
0805 50 10	AR	191,9
	BO	220,8
	CL	185,5
	TR	134,0
	UY	143,3
	ZA	149,7
	ZZ	170,9
	ZZ	170,9
0808 10 80	AR	155,3
	BR	97,7
	CL	127,3
	CN	116,1
	NZ	145,7
	US	149,7
	UY	67,7
	ZA	109,4
	ZZ	121,1
	ZZ	121,1
	ZZ	121,1
0808 30 90	AR	195,3
	CL	124,9
	CN	91,9
	ZA	119,6
	ZZ	132,9
0809 10 00	TR	208,5
	ZZ	208,5
0809 29 00	TR	326,5
	ZZ	326,5
0809 30 10, 0809 30 90	TR	126,8
	ZZ	126,8
0809 40 05	TR	160,5
	ZZ	160,5

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕС) № 1106/2012 на Комисията от 27 ноември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на актуализиране на номенклатурата на държавите и териториите (ОВ L 328, 28.11.2012 г., стр. 7). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/1106 НА КОМИСИЯТА

от 7 юли 2016 година

за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на превозни средства

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства ⁽¹⁾, и по-специално член 8 от нея,

като има предвид, че:

- (1) От приемането на Директива 2006/126/ЕО настъпиха изменения в научните разбирания за здравословните проблеми, които засягат способността да се управлява превозно средство, по-специално по отношение на оценката на рисковете за пътната безопасност, свързани с въпросните здравословни проблеми, и ефективността на лечението с оглед на предотвратяването на тези рискове.
- (2) Настоящият текст на Директива 2006/126/ЕО вече не отразява най-новите разбирания за заболяванията на сърцето и кръвоносните съдове, които крият действителен или потенциален риск от значителен, внезапен и инвалидизиращ инцидент или могат да попречат на дадено лице да управлява безопасно своето превозно средство, или могат да доведат и до двете.
- (3) Комитетът по свидетелствата за управление на превозно средство създаде работна група относно шофирането и сърдечносъдовите заболявания, с цел да се оценят рисковете за пътната безопасност, свързани със сърдечносъдовите заболявания от актуална медицинска гледна точка и да се формулират подходящи насоки. Докладът ⁽²⁾ на работната група показва защо е необходимо да се актуализират разпоредбите относно сърдечносъдовите заболявания в приложение III към Директива 2006/126/ЕО. В него бе предложено да се вземат предвид най-актуалните медицински разбирания и ясно да се посочи за кои болестни състояния шофирането следва да бъде разрешено и в кои случаи следва да не се издават или подновяват свидетелствата за управление на превозни средства. Освен това докладът включва подробна информация за това как актуализираните разпоредби относно сърдечносъдовите заболявания следва да бъдат прилагани от компетентните национални органи.
- (4) От последната актуализация на разпоредбите относно диабета в приложение III към Директива 2006/126/ЕО през 2009 г. бяха натрупани нови познания и бяха разработени нови методи за диагностициране и лечение на хипогликемията. Работната група относно диабета, създадена от Комитета по свидетелствата за управление на превозно средство, заключи, че тези новости следва да бъдат взети предвид, като се актуализират въпросните разпоредби, по-специално относно значението на хипогликемията, която настъпва по време на сън, и продължителността на забраната за шофиране след хронична остра хипогликемия за водачи от група 1.
- (5) За да се съобразят адекватно с някои индивидуални особености и да се приспособят по подходящ начин към бъдещото развитие в тези медицински области, на компетентните национални медицински органи в държавите членки следва да се предостави възможност да позволяват шофиране в надлежно обосновани индивидуални случаи.
- (6) Поради това Директива 2006/126/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (7) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и Комисията относно обяснителните документи ⁽³⁾ държавите членки се ангажираха в обосновани случаи да прилагат към уведомленията относно мерките си за транспониране един или повече документи, разясняващи връзките между съставните части на директивата и съответните части на националните инструменти за транспониране.

⁽¹⁾ ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18.

⁽²⁾ „Нови стандарти за шофирането и сърдечносъдовите заболявания“ — доклад на експертната група относно шофирането и сърдечносъдовите заболявания, Брюксел, октомври 2013 г.

⁽³⁾ ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- (8) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Комитета по свидетелствата за управление на превозно средство,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложение III към Директива 2006/126/ЕО се изменя в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 1 януари 2018 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2018 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 7 юли 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение III към Директива 2006/126/ЕО се изменя, както следва:

1) Раздел 9 („СЪРДЕЧНОСЪДОВИ ЗАБОЛЯВАНИЯ“) се заменя със следното:

„СЪРДЕЧНОСЪДОВИ ЗАБОЛЯВАНИЯ

9. Сърдечносъдовите болестни състояния или заболявания могат да доведат до внезапно влошаване на мозъчните функции, което представлява опасност за безопасността на движението по пътищата. Тези болестни състояния представляват основание за налагане на временно или трайно ограничение на правата за шофиране.

9.1. За следните болестни състояния на сърдечносъдовата система могат да се издават или подновяват свидетелства за управление на превозни средства на кандидати или водачи в посочените групи едва след ефективно лечение на болестта и компетентно медицинско одобрение и ако е необходимо, редовни медицински оценки:

- а) брадикардии (синдром на болния синусов възел или смущения в проводната система) и тахикардии (надкамерни и камерни аритмии) с регистриран синкоп или синкопални случаи поради състояния на аритмия (отнася се за групи 1 и 2);
- б) брадикардии: синдром на болния синусов възел или смущения в проводната система с атриовентрикуларен AV-блок от втора степен тип Mobitz II, атриовентрикуларен AV-блок от трета степен или периодичен блок на снопа на Хис (единствено за група 2);
- в) тахикардии (надкамерни и камерни аритмии) със:
 - структурно сърдечно заболяване и продължителна камерна тахикардия (групи 1 и 2), или
 - полиморфна непродължителна камерна тахикардия, продължителна камерна тахикардия или с указание за дефибрилатор (единствено за група 2);
- г) симптоматика на стенокардия (за групи 1 и 2);
- д) присаждане или смяна на постоянен кардиостимулатор (единствено за група 2);
- е) присаждане или смяна на дефибрилатор или подходящ или неподходящ дефибрилаторен разряд (единствено за група 1);
- ж) синкоп (временна загуба на съзнание и постурален тонус, характеризираща се с бърза поява, кратка продължителност и спонтанно отшумяване, поради обща церебрална хипоперфузия, с предполагаем рефлекторен произход, неустановена причинност, без признаци за сърдечна болест) (за групи 1 и 2);
- з) остър коронарен синдром (за групи 1 и 2);
- и) стабилна стенокардия, ако симптомите не се появяват при леко физическо натоварване (за групи 1 и 2);
- й) перкутанна коронарна интервенция (PCI) (за групи 1 и 2);
- к) операция за присаждане на аортокоронарен байпас (CABG) (за групи 1 и 2);
- л) инсулт/преходен исхемичен удар (ТИА) (за групи 1 и 2);
- м) значителна стеноза на каротидната артерия (единствено за група 2);
- н) максимален диаметър на аортата > 5,5 cm (единствено за група 2);
- о) сърдечна недостатъчност:
 - I, II, III степен по NYHA (единствено за група 1),
 - I и II степен по NYHA, при условие че левокамерната фракция на изтласкване е най-малко 35 % (единствено за група 2);
- п) трансплантация на сърце (за групи 1 и 2);

- р) сърдечноподпомагашо устройство (единствено за група 1);
- с) операция на сърдечна клапа (за групи 1 и 2);
- т) хипертоничен инцидент (повишено систолично кръвно налягане ≥ 180 mmHg или диастолично кръвно налягане ≥ 110 mmHg, придружено от пряко или постепенно увреждане на орган) (за групи 1 и 2);
- у) кръвно налягане от III-та степен (диастолично кръвно налягане ≥ 110 mmHg и/или систолично кръвно налягане ≥ 180 mmHg) (единствено за група 2);
- ф) вродена кардиопатия (за групи 1 и 2);
- х) хипертрофична кардиомиопатия без синкоп (единствено за група 1);
- ц) синдром на удължения QT интервал със синкоп, полиморфна камерна тахикардия или QTс-интервал > 500 ms (единствено за група 1).

9.2. За следните увреждания на сърдечносъдовата система не се издават или подновяват свидетелства за управление на превозни средства на кандидати или водачи в посочените групи:

- а) присаден дефибрилатор (единствено за група 2);
- б) периферна съдова болест — гръдна и коремна аортна аневризма, когато максималният диаметър на аортата предполага значителен риск от внезапно скъсване и съответно от внезапен инвалидизиращ инцидент (за групи 1 и 2);
- в) сърдечна недостатъчност:
 - IV степен по NYHA (единствено за група 1),
 - III и IV степен по NYHA (единствено за група 2),
- г) сърдечноподпомагашки устройства (единствено за група 2);
- д) болест на сърдечната клапа с аортна регургитация, аортна стеноза, митрална регургитация или митрална стеноза, ако функционалната способност се оценява на IV степен по NYHA или са регистрирани синкопални случаи (единствено за група 1);
- е) болест на сърдечната клапа при степени III или IV по NYHA или с фракция на изтласкване под 35 %, митрална стеноза и тежка белодробна хипертония или с тежка ехографски прецизирана аортна стеноза или аортна стеноза, предизвикваща синкоп; с изключение на напълно асимптоматична тежка аортна стеноза, ако са изпълнени изискванията за поносимост на физическо натоварване (единствено за група 2);
- ж) структурни и електрически кардиомиопатии — хипертрофична кардиомиопатия с регистриран синкоп или когато са налице две или повече от следните условия: дебелина на стената на лявата камера > 3 cm, непродължителна камерна тахикардия, регистриран случай на внезапна смърт в семейството (при роднина от първа степен), отсъствие на повишено кръвно налягане при физическо усилие (единствено за група 2);
- з) синдром на удължения QT интервал със синкоп, полиморфна камерна тахикардия и QTс-интервал > 500 ms (единствено за група 2);
- и) синдром на Бругада със синкоп или осуетена внезапна сърдечна смърт (за групи 1 и 2).

Свидетелства за управление на превозни средства могат да се издават или подновяват в изключителни случаи, при условие че това е надлежно обосновано от компетентно медицинско заключение и при условие че се провеждат редовни медицински оценки, които да гарантират, че лицето е все още в състояние безопасно да управлява превозно средство, като се вземат предвид последиците от заболяването.

9.3. Други кардиомиопатии

Оценява се рискът от внезапни увреждащи инциденти при кандидати или водачи с добре познати кардиомиопатии (например аритмогенна деснокамерна кардиомиопатия, некомпактна кардиомиопатия, катехоламинергична полиморфна камерна тахикардия и синдром на скъсения QT интервал) или с нови кардиомиопатии, които биха могли да бъдат открити в бъдеще. Изисква се внимателна оценка от специалист. Взимат се предвид прогностичните признаци на въпросната кардиомиопатия.

9.4. Държавите членки могат да ограничат издаването или подновяването на свидетелства за управление на превозни средства на кандидати или водачи с други сърдечносъдови заболявания.“;

2) Точка 10.2. от раздел 10 („ЗАХАРЕН ДИАБЕТ“) се заменя със следното:

„10.2. Кандидат или водач, страдащ от захарен диабет, лекуван с лекарствен продукт, който потенциално може да предизвика хипогликемия, трябва да докаже, че разбира какво крие рискът от хипогликемия и че е способен да се справи адекватно с това състояние.

Не се издават или подновяват свидетелства за управление на кандидати или водачи, които нямат адекватно разбиране за хипогликемията.

Не се издават или подновяват свидетелства за управление на кандидати или водачи, които страдат от хронична остра хипогликемия, освен ако не представят в своя подкрепа компетентно медицинско заключение и не провеждат редовни медицински прегледи. При хронични остри хипогликемии в будно състояние не се издава или подновява разрешително до 3 месеца след последния случай.

Свидетелства за управление на превозни средства могат да се издават или подновяват в изключителни случаи, при условие че това е надлежно обосновано от компетентно медицинско заключение и при условие че се провеждат редовни медицински оценки, които да гарантират, че лицето е все още в състояние безопасно да управлява превозно средство, като се вземат предвид последиците от заболяването.“

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ОВППС) 2016/1107 НА СЪВЕТА

от 7 юли 2016 година

за изменение на Съвместно действие 2005/889/ОВППС за създаване на мисия на Европейския съюз за подпомагане на контролно-пропускателен пункт Рафа (EU BAM Rafah)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 28, член 42, параграф 4 и член 43, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като има предвид, че:

- (1) На 25 ноември 2005 г. Съветът прие Съвместно действие 2005/889/ОВППС ⁽¹⁾.
- (2) На 2 юли 2015 г. Съветът прие Решение (ОВППС) 2015/1065 ⁽²⁾ за изменение на Съвместно действие 2005/889/ОВППС и удължаване на срока му на действие до 30 юни 2016 г.
- (3) Вследствие на междинния стратегически преглед на EUBAM Rafah срокът на действие на мисията следва да се удължи с още 12 месеца до 30 юни 2017 г.
- (4) Поради това Съвместно действие 2005/889/ОВППС следва да бъде съответно изменено.
- (5) EU BAM Rafah ще се провежда в обстановка, която може да се влоши и да възпрепятства постигането на целите на външната дейност на Съюза, установени в член 21 от Договора,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Съвместно действие 2005/889/ОВППС се изменя, както следва:

1) в член 13, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Референтната сума, предназначена за покриване на свързаните с EU BAM Rafah разходи за периода от 1 юли 2016 г. до 30 юни 2017 г., е в размер на 1 545 000 EUR.“;

2) в член 16 втората алинея се заменя със следното:

„Срокът му на действие изтича на 30 юни 2017 г.“

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Прилага се от 1 юли 2016 г.

Съставено в Брюксел на 7 юли 2016 година.

За Съвета
Председател
M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Съвместно действие 2005/889/ОВППС на Съвета от 25 ноември 2005 г. за създаване на мисия на Европейския съюз за подпомагане на контролно-пропускателен пункт Рафа (EU BAM Rafah) (ОВ L 327, 14.12.2005 г., стр. 28).

⁽²⁾ Решение (ОВППС) 2015/1065 на Съвета от 2 юли 2015 г. за изменение на Съвместно действие 2005/889/ОВППС за създаване на мисия на Европейския съюз за подпомагане на контролно-пропускателен пункт Рафа (EU BAM Rafah) (ОВ L 174, 3.7.2015 г., стр. 23).

РЕШЕНИЕ (ОВППС) 2016/1108 НА СЪВЕТА**от 7 юли 2016 година****за изменение на Решение 2013/354/ОВППС относно полицейската мисия на Европейския съюз за палестинските територии (EUPOL COPPS)**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 28, член 42, параграф 4 и член 43, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като има предвид, че:

- (1) На 3 юли 2013 г. Съветът прие Решение 2013/354/ОВППС ⁽¹⁾, с което срокът на EUPOL COPPS се удължава, считано от 1 юли 2013 г.
- (2) На 2 юли 2015 г. Съветът прие Решение (ОВППС) 2015/1064 ⁽²⁾, което изменя Решение 2013/354/ОВППС и удължава срока на EUPOL COPPS от 1 юли 2015 г. до 30 юни 2016 г.
- (3) С оглед на междинния стратегически преглед на EUPOL COPPS срокът на мисията следва да се удължи с още 12 месеца до 30 юни 2017 г.
- (4) Решение 2013/354/ОВППС следва да бъде съответно изменено.
- (5) EUPOL COPPS ще се провежда в обстановка, която може да се влоши и да възпрепятства постигането на целите на външната дейност на Съюза, установени в член 21 от Договора,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение 2013/354/ОВППС се изменя, както следва:

- 1) В член 12, параграф 1 се добавя следната алинея:
„Референтната сума, предназначена за покриване на разходите, свързани с EUPOL COPPS за периода от 1 юли 2016 г. до 30 юни 2017 г., е в размер на 10 320 000 EUR.“
- 2) В член 15 третата алинея се заменя със следното:
„Срокът му на действие изтича на 30 юни 2017 г.“

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Прилага се от 1 юли 2016 г.

Съставено в Брюксел на 7 юли 2016 година.

За Съвета
Председател
M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Решение 2013/354/ОВППС на Съвета от 3 юли 2013 г. относно полицейската мисия на Европейския съюз за палестинските територии (EUPOL COPPS) (ОВ L 185, 4.7.2013 г., стр. 12).

⁽²⁾ Решение (ОВППС) 2015/1064 на Съвета от 2 юли 2015 г. за изменение на Решение 2013/354/ОВППС относно полицейската мисия на Европейския съюз за палестинските територии (EUPOL COPPS) (ОВ L 174, 3.7.2015 г., стр. 21).

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1109 НА КОМИСИЯТА**от 6 юли 2016 година****по искане на Италия за дерогация в съответствие с член 9, параграф 4 от Директива 98/41/ЕО на Съвета относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите членки от Общността**

(нотифицирано под номер C(2016) 4137)

(само текстът на италиански език е автентичен)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 98/41/ЕО на Съвета от 18 юни 1998 г. относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите членки от Общността ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Целта на Директива 98/41/ЕО е да се подобрят безопасността и възможностите за спасяване на пътници и екипаж на борда на пътнически кораби и да се гарантира, че търсенето и спасяването и отстраняването на последствията от произшествия може да се извършват по-ефективно.
- (2) Съгласно член 5, параграф 1 от Директива 98/41/ЕО се изисква записването на определена информация по отношение на всеки пътнически кораб, който отплава от пристанище, разположено в държава членка, за предприемане на пътуване за повече от двадесет мили от точката на отплаването.
- (3) Съгласно член 9, параграф 4 от Директива 98/41/ЕО държавите членки могат да поискат от Комисията да допуснат дерогация от изискването за записване на посочената информация.
- (4) С писмо от 3 март 2015 г. Италианската република представи на Комисията искане за дерогация от изискването за записване на информацията относно лицата на борда съгласно член 5, параграф 1 от Директива 98/41/ЕО, която да важи за всички пътнически кораби, пътуващи по следните маршрути: а) остров Termini — остров Tremiti и обратно; б) Terracina — Ponza и обратно; както и в) Ponza — Ventotene и обратно.
- (5) На 4 юни 2015 г. Комисията поиска допълнителна информация от Италианската република, за да може да извърши оценка на искането. Отговорът на италианската република бе представен на 10 ноември 2015 г.
- (6) На 31 март 2016 г. Италианската република измени обхвата на искането за дерогация по отношение на някои изключения за определени категории лица, чийто брой на борда трябва да бъде записан.
- (7) Комисията, подпомагана от ЕАМБ, извърши оценка на искането за дерогация въз основа на предоставената ѝ информация.
- (8) Италианската република представи следната информация: 1) за въпросните маршрути годишната вероятност от значителни вълни с височина повече от два метра е под 10 %; 2) корабите, за които се предвижда да се прилага дерогацията, плават по редовни линии; 3) пътуванията не надвишават тридесет мили от пристанището на отплаването; 4) в морската зона, където плават пътническите кораби, се намират навигационни системи, базирани на брега, осигуряват се прогнози за времето и италианската брегова охрана предоставя постоянно средства за търсене и спасяване; 5) няма подходяща буферна инфраструктура и пристанищни съоръжения за регистриране на данните на пътниците, т.е. регистрирането не би било съвместимо с графика на пътуванията, нито би могло да се синхронизира със сухопътния транспорт; 6) предвижда се дерогацията да се прилага за всички превозвачи, които плават по посочените маршрути; и 7) предвижда се тя да не се прилага по отношение на записването на информацията за броя на бебетата на борда и, при желание на пътника, информация, свързана с нуждата от помощ в извънредни ситуации.
- (9) Заключение на оценката показва, че всички условия за одобряване на дерогацията са изпълнени.
- (10) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби,

⁽¹⁾ OBL 188, 2.7.1998 г., стр. 35.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Одобрява се искането на Италианската република за дерогация в съответствие с член 9, параграф 4 от Директива 98/41/ЕО по отношение на записването на информация относно лицата на борда за всички пътнически кораби, извършващи редовни услуги по следните маршрути: остров Termoli — остров Tremiti и обратно, Terracina — Ponza и обратно, Ponza — Ventotene и обратно.
2. Предоставената съгласно параграф 1 дерогация не се прилага по отношение на записването на информация за броя на бебетата на борда и, при желание на пътника, информация, свързана с нуждата от помощ в извънредни ситуации.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 6 юли 2016 година.

За Комисията
Violeta BULC
Член на Комисията

ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2016/1110 НА КОМИСИЯТА

от 28 юни 2016 година

относно наблюдението на никел във фуражите

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) Наличието на никел (Ni) във фуражите може да е в резултат от естествени процеси и човешката дейност. Освен това някои фуражни суровини съдържат метален никел, тъй като той се използва като катализатор в производството им.
- (2) Експертната група по замърсителите в хранителната верига към ЕОБХ („Органа“) („Експертната група“) предостави научно становище относно рисковете за здравето на животните и за общественото здраве и околната среда, свързани с наличието на Ni във фуражите ⁽¹⁾.
- (3) Експертната група по замърсителите в хранителната верига стигна до заключението, че е малко вероятно да бъде наблюдавано отрицателно въздействие на Ni чрез фуражите за едър рогат добитък, свине, зайци, патета, риба, кучета, пилета, коне, овце, кози и котки. Относно оценката на рисковете за здравето на човека, свързани с наличието на Ni в храните от животински произход, Експертната група стигна до заключението, че средно за населението сегашните равнища на хронична експозиция на Ni само от храни от животински произход биха могли да представляват потенциална загриженост по отношение на младите хора. Що се отнася до острата експозиция на потребителите чрез храната Експертната група стигна до заключението, че чрез консумацията на храни от животински произход хората със сенсibiliзация към никел също са изложени на риск от поява на екземоподобни обриви. Поради това ролята на храните от животински произход при експозицията на Ni чрез храната не следва да се подценява, особено във възрастови групи с голяма експозиция на Ni чрез храната. Въз основа на наличните данни обаче не беше възможно да се определят стойности на преминаване от фуражи в храни от животински произход.
- (4) Следва да се отбележи, че данните за случаи на наличие на Ni във фуражите, използвани за научното становище на ЕОБХ, бяха предимно от една държава членка и поради това те не са непременно представителни за наличието на Ni във фуражите в ЕС.
- (5) Поради това е целесъобразно да се следи за наличието на Ni във фуражите в ЕС, преди да се разглежда въпросът за определяне на максимални граници на Ni във фуражи или други мерки за управление на риска, необходими за осигуряването на високо равнище на защита на здравето на човека и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

1. Държавите членки, с активното участие на стопанските субекти в областта на фуражите, следва да извършват мониторинг на наличието на Ni във фуражите.
2. С цел да се гарантира, че пробите са представителни за партидата, от която са взети, държавите членки следва да спазват процедурата за вземане на проби, установена в Регламент (ЕО) № 152/2009 на Комисията ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Експертна група по замърсителите в хранителната верига към ЕОБХ, 2015 г., Scientific Opinion on the risks to animal and public health and the environment related to the presence of nickel in feed (Научно становище относно рисковете за здравето на животните и за общественото здраве, свързани с наличието на никел във фуражите). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ) 2015;13(4):4074, 76 стр. doi:10.2903/j.efsa.2015.4074 www.efsa.europa.eu/efsajournal.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 152/2009 на Комисията от 27 януари 2009 г. за определяне на методите за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на фуражите (ОВ L 54, 26.2.2009 г., стр. 1).

3. Държавите членки следва да гарантират, че резултатите от анализите се предоставят редовно и най-късно до 31 октомври 2017 г. на ЕОБХ във формата на ЕОБХ за предаване на данни в съответствие с изискванията на насоките на ЕОБХ Guidance on Standard Sample Description (SSD) for Food and Feed ⁽¹⁾ и с допълнителните специални изисквания за докладване на ЕОБХ.

Съставено в Брюксел на 28 юни 2016 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

⁽¹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/datex/datexsubmitdata.htm>

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2016/1111 НА КОМИСИЯТА**от 6 юли 2016 година****относно наблюдението на никел в храните****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) Никелът е метал, широко разпространен по земната повърхност. Той се среща в храната и питейната вода в резултат на естествени процеси и човешката дейност.
- (2) Гръцкият орган по въпросите на храните отправи искане към Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) за оценка на риска за здравето на човека от наличието на никел в храните, по-специално в зеленчуците.
- (3) Експертната група по замърсителите в хранителната верига към ЕОБХ реши да разшири обхвата на оценката на риска, включвайки и питейна вода, и прие научно становище относно рисковете за общественото здраве, свързани с наличието на никел в храната и питейната вода⁽¹⁾. В становището се идентифицират репродуктивната токсичност и токсичността за развиващия се организъм като критично въздействие при характеризирането на риска от хронична орална експозиция на никел. Появата на екземоподобни обриви и изострянето на алергични реакции са идентифицирани като критично въздействие от острата орална експозиция на никел при хора със сенсибилизация към никел.
- (4) Данните относно наличието на никел в храната и питейната вода бяха събрани в 15 различни европейски държави. Тъй като обаче 80 % от тези данни бяха събрани в една държава членка, е необходим по-широк набор от данни с по-голяма географска представителност, за да се провери наличието на никел в храните в целия Съюз.
- (5) За някои групи храни, посочени в научното становище на ЕОБХ като основни фактори за експозицията на никел чрез храната, бяха на разположение само ограничени данни. С оглед на евентуални бъдещи мерки за управление на риска е препоръчително наличието на по-задълбочени познания за съдържанието на никел в хранителните стоки, принадлежащи към тези групи храни,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

1. Държавите членки, с активното участие на стопанските субекти в областта на храните и други заинтересовани страни, следва да извършват мониторинг на наличието на никел в храната през 2016, 2017 и 2018 година. Мониторингът следва да се съсредоточи върху зърнени култури, продукти на основата на зърнени храни, храни за кърмачета, преходни храни, преработени храни на зърнена основа, предназначени за кърмачета и малки деца, бебешки храни, храни за специални медицински цели, предназначени специално за кърмачета и малки деца, хранителни добавки, бобови култури, ядки и маслодайни семена, мляко и млечни продукти, алкохолни и безалкохолни напитки, захар и сладкарски изделия (включително какао и шоколад), плодове, зеленчуци и зеленчукови продукти (включително гъби), изсушени листа от чай, изсушени части от други видове растения, използвани за билкови настойки, и двучерупчести мекотели.
2. Процедурите за вземане на проби следва да се извършват в съответствие с разпоредбите, посочени в Регламент (ЕО) № 333/2007 на Комисията⁽²⁾, за да се гарантира, че пробите са представителни за изследваната партида.
3. Пробите следва да се анализират във вида, в който се предлагат на пазара. Анализът на общото съдържание на никел следва да се извършва в съответствие със стандарт EN 13804:2013 „Хранителни продукти. Определяне на елементи и техния химичен вид. Общи условия и специфични изисквания“, за предпочитане чрез използването на метод на анализ, основан на пламъкова атомноабсорбционна спектрометрия (FAAS) или атомноабсорбционна спектрометрия в графитна пещ (GFAAS), атомноемисионна спектрометрия с индуктивно свързана плазма (ICP-OES) или масспектрометрия (ICP-MS).

⁽¹⁾ Експертна група по замърсителите в хранителната верига към ЕОБХ, 2015 г. Scientific Opinion on the risks to public health related to the presence of nickel in food and drinking water (Научно становище относно рисковете за общественото здраве, свързани с наличието на никел в храната и питейната вода). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ) 2015;13(2):4002, 202 стр. doi:10.2903/j.efsa.2015.4002

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 333/2007 на Комисията от 28 март 2007 г. за установяване на методите за вземане на проби и за анализ за целите на контрола на количествата на микроелементите и замърсителите при преработката в храни (ОВ L 88, 29.3.2007 г., стр. 29).

4. До 1 октомври на 2016, 2017 и 2018 година държавите членки, стопанските субекти и другите заинтересовани страни следва да предоставят на ЕОБХ данните от наблюдението, изразени на база общо тегло, заедно с информацията и електронния формат за докладване, определени от ЕОБХ, с оглед на това те да бъдат обединени в една база данни. Събраните през предходни години данни за наличието на никел, които все още не са предоставени, следва да бъдат предадени съгласно същите условия и при първа възможност.

Съставено в Брюксел на 6 юли 2016 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

ПОПРАВКИ**Поправка на Делегиран регламент (ЕС) 2016/592 на Комисията от 1 март 2016 година за допълване на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти относно задължението за клиринг**

(Официален вестник на Европейския съюз L 103 от 19 април 2016 г.)

На страница 10 в член 4, параграф 1 буква б)

вместо: „б) 6 месеца за договорите, сключени или подновени преди 9 октомври 2016 г., които принадлежат към класовете, посочени в таблицата от приложението.“

да се четат: „б) 6 месеца за договорите, сключени или подновени на 9 октомври 2016 г. или след тази дата, които принадлежат към класовете, посочени в таблицата от приложението.“

На страница 10 в член 4, параграф 2 буква б)

вместо: „б) 6 месеца за договорите, сключени или подновени преди 9 октомври 2016 г., които принадлежат към класовете, посочени в таблицата от приложението.“

да се четат: „б) 6 месеца за договорите, сключени или подновени на 9 октомври 2016 г. или след тази дата, които принадлежат към класовете, посочени в таблицата от приложението.“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)



Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG